Nr. 6. Tarnopol, dnia 1 czerwca 1922. Rok II.

Dziennik Urzędowy

WOJEWÓDZTWA TARNOPOLSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Tarnopol, Województwo. Wychodzi 1-go każdego miesiąca.

Cena pojedynczego egzemplarza 40 Mp. — Ogłoszenia po 60 Mp. od wiersza zwykłego druku.

Treść działu urzędowego:

Treść działu nieurzędowego:

Dział urzędowy.

Wykaz Ustaw i Rozporządzeń ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, w Monitorze Polskim i w Dzienniku Urzędowym Minist. Spraw Wewnętrznych.

Administracja polityczna.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 30 z. r. 1922 poz. 247. Ustawa z dnia 7 kwietnia 1922 w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej.

W Monitorze Polskim:

Nr. 108 z r. 1922 poz. 56. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 maja 1922 o wydawaniu paszpartów zagranicznych.

Nr. 111 z r. 1922 poz. 60. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 lutego 1922 w przedmiocie statutu organizacyjnego drukarni państwowych.

Koleje.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.

Nr. 30 z r. 1922 poz. 252. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 22 kwietnia 1922 o zmianach i uzupełnieniach taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, stosowanej do przewozów kolejami wąskotorowemi.

Nr. 30 z r. 1922 poz. 252. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 22 kwietnia 1922 o komunikacji między stacjami kolei polskich a stacją Szepetówką kolei południowo-zachodnich i stacjami kolei ukraińskich a stacją Zdołbunów Polskich Kol. Państw.

Nauka, Kultura, Sztuka.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 30 z r. 1922 poz. 251. Rozporządzenie Ministra Wyznań i Oświecenia Publicznego z dnia 14 kwietnia 1922 w przedmiocie uznawania zagranicznych dyplomów lekarskich dla wykonywania praktyki lekarskiej w państwie Polskiem.

Odznaczenia.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 31 z r. 1922 poz. 255. Ustawa z dnia 28 kwietnia 1922 w przedmiocie zmian w ustawie z dnia 4 lutego 1921 o ustanowieniu orderu „Odrodzenia Polski".

W Monitorze Polskim.

Nr. 100 z r. 1922. Dekrety o nadaniu odznaki Orderu „Odrodzenia Polski"

Nr. 101 z r. 1922. Sprostowanie do Nr. 100 „Monitora Polskiego" z dnia 2 maja 1922.

Poczta i Telegraf.

W dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 30 z r. 1922 poz. 250. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 13 kwietnia 1922 o podwyższeniu zagranicznej taryfy listowej.

Nr. 35 z r. 1922 poz. 302. Rozporządzenie Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 24 kwietnia 1922 o częściowem uzupełnieniu podwyższonej taryfy telefonicznej.

Pomieszkania.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 33 z r. 1922 poz. 264. Ustawa z dnia 4 kwietnia 1922 o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń.

Pomoc rolna.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 33 z r. 1922 poz. 276. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 27 kwietnia 1922 w przedmiocie pomocy rolnej.

Praca i Opieka Społeczna.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 33 z r. 1922 poz. 270. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 maja 1922 w sprawie zezwolenia na wprowadzenie pracy na 3 zmiany w tartakach.

Nr. 37 z r. 1922 poz. 311. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 24 marca 1922 w przedmiocie przydzielenia do kategorji niebezpieczeństwa przedsiębiorstw, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia od wypadków w myśl postanowień ustaw z dnia 7 lipca 1921, oraz przedmiocie ustanowienia klas niebezpieczeństwa dla poszczególnych kategorji niebezpieczeństwa na czas od 1 lipca 1921 do 31 grudnia 1924.

Przemysł i Handel.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 30 z r. 1922 poz. 240. Ustawa z dnia 7 kwietnia 1922 o przedłużeniu terminów dla zachowania i przywrócenia praw własności przemysłowej, dotkniętych przez wojnę światową.

Nr. 33. z r. 1922 poz. 269. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia 1922 w przedmiocie zakazu pędzenia napojów wyskokowych z jęczmienia, owsa i ich przetworów.

Nr. 33 z r. 1922 poz. 275. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 21 kwietnia 1922 w przedmiocie rozciągnięcia działania art. 14 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 na narzędzia, miernicze służące do ważenia osób za opłatą.

Nr 34 z r. 1922 poz. 293. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 20 kwietnia 1922 o dalszem podwyższeniu niektórych opłat probierczych.

W Monitorze Polskim.

Nr. 102 z r. 1922. poz. 50 Rozporządzenie Min. Przemysłu i Handlu z dnia 24 kwietnia 1922 o podwyższeniu opłat za czynności przy sprawozdaniu urządzeń, wymagających dozoru technicznego.

Nr. 116 z r. 1922 poz. 65. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 maja 1922 o ulgach celnych.

Rachuba czasu.

W Dzieniku ustaw Rz. P. P.:

Nr. 36 z r. 1922 poz. 307. Ustawa z dnia 11 maja 1922 o rachubie czasu.

Roboty Publiczne.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 34 p. z 1922 poz. 277. Ustawa Elektryczna z dnia 21 marca 1922.

Skarbowość.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 30 z r. 1922 poz. 238. Ustawa z dnia 31 marca 1922 o podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości i przez spłatę długów hipotecznych.

Nr. 30. z r. 1922 poz. 241. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 marca 1912 w przedmiocie djet i kosztów podróży funkcjonarjuszów policji państwowej.

Nr. 30 z r. 1922 poz. 249. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 kwietnia 1922 w przedmiocie uzupełnienia § 12 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 o postępowaniu celnem.

Nr. 33 z r. 1922 poz. 263. Ustawa z dnia 31 marca 1922 w przedmiocie zmiany niektórych przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn.

Nr. 33 z r. 1922 poz. 271. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 kwietnia 1922 w przedmiocie upoważnienia urzędów celnych drogowych do odprawy bez ograniczeń środków lokomocji w ruchu podróżnych i granicznym.

Nr. 33 z r. 1922 poz. 272. Rozporządzenie Ministra Skarbu w sprawie nadania Automobilklubowi Polski w Warszawie prawa wydawania tryptyków samochodowych.

Nr. 33 z r. 1922 poz. 273. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 14 kwietnia 1922 w przedmiocie terminów do składania wykazów z art. 48 oraz zeznań o dochodzie z art. 50 ustawy z dnia 16 lipca 1920 o państwowym podatku dochodowym i majątkowym.

Nr. 33 z r. 1922 poz. 274.. Rozporządzenie Ministra Skarbu z 13 kwietnia 1922 o przewozie spirytusu i wyrobów spirytusowych.

Nr. 34 z r. 1922 poz. 278. Ustawa z dnia 28 kwietnia 1922 o umorzeniu obligacji 5% długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920 wpłacanych na poczet nadzwyczajnej daniny państwowej.

Nr. 34 z r. 1922 poz. 290. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 11 kwietnia 1922 w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia wykonawczego z dnia 28 października 1921 w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych.

Nr. 34 z r. 1922 poz. 292. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 kwietnia 1922 w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z dnia 6 lipca 1920 o ujednostajnieniu na obszarze b. zaboru rosyjskiego ustaw i rozporządzeń o państwowym podatku przemysłowym na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej.

Nr. 34 z r. 1922 poz. 294. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 kwietnia 1922 o zasileniu finansów miejskich i o karach nakładanych przez gminy miejskie za fałszywe zeznania podatkowe na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego.

Nr. 35 z r. 1922 poz. 301. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 22 kwietnia 1922 w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 16 lipca 1920 o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym.

Nr. 37 z r. 1922 poz. 312. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 4 maja 1922 o kompetencji władz skarbowych w sprawach podatku zarobkowego od przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków tudzież w sprawach podatku od zysków wojennych oraz podatku wojennego od wspomianych przedsiębiorstw.

Stowarzyszenia.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 33 z r. 1922. Ustawa z dnia 7 kwietnia 1922 o łączeniu się współdzielni.

Wojskowość.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.

Nr. 30 z r. 1922 poz. 242. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 marca 1922 w przedmiocie odroczenia terminu zwolnienia ze służby wojskowej rocznika 1899, oraz części rocznika 1900.

Nr. 30 z r. 1922 poz. 243. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 kwietnia 1922 o marynarce wojennej.

Nr. 32 z r. 1922 poz. 256. Ustawa z dnia 23 marca 1922 o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów Wojsk Polskich.

Nr. 35 z r. 1922 poz. 296. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 maja 1922 w przedmiocie upoważnienia Ministra Spraw Wojskowych do powołania na ćwiczenia lekarzy weterynarji.

Nr. 36 z r. 1922. Ustawa z dnia 11 maja 1922 w przedmiocie zmiany ustaw z dnia 1 sierpnia 1919 oraz z dnia 17 grudnia 1920 o odpowiedzialności osób wojskowych za przestępstwa z chęci zysku.

Nr. 36 z r. 1922. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 maja 1922 w przedmiocie zaprowadzenia obowiązku odstępowania na rzecz Państwa zwierząt pociągowych.

Nr. 36 z r. 1922 poz. 310. Rozporządzenie wykonawcze Ministra Spraw Wojskowych z dnia 11 maja 1922 do ustawy o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa.

Zdrowie publiczne.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 31 z r. 1922 poz. 254. Ustawa z dnia 23 marca 1922 o uzdrowiskach.

Nr. 32 z r. 1922 poz. 261. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 15 marca 1922 w przedmiocie wykonania ustawy o przymusowem szczepieniu ochronnem przeciwko ospie.

Nr. 35 z r. 1932 poz. 299. Rozporządzenie Ministra Zdrowia publicznego z dnia 10 kwietnia 1922 o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych.

W Monitorze Polskim.

Nr. 101 z r. 1922 poz. 48. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1922 w przedmiocie zatwierdzenia statutu państwowego instytutu farmaceutycznego.

ODPIS.

Województwo lwowskie. Wydział prezydjalny. L. 5460/I/2 1922. Lwów, dnia 12 marca 1922. Czasopismo „Hromadskyj Wistnyk“ odebranie debitu pocztowego. Do wszystkich Starostw w Województwie lwowskiem i do Dyrekcji Policji we Lwowie.

Wobec tego, że czasopismo „Hromadskyj Wistnyk“ wychodzące w Pradze zawiera cechy przestępstw przewidzianych w art. 263 L. L. i § 65 austr. ust. karn. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 33 Tymczasowych przepisów prasowych z dnia 7 lutego 1919 (Dz. pr. Nr. 14 poz. 186) oraz § 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1862 (Dz. p. p. Nr. 6) reskryptem z dnia 28 lutego 1922 Nr. B. C. 3134 odebrało debit pocztowy temu czasopismu.

Równocześnie wydaję po myśli § 7 ust. a ustawy z 5 maja 1869 Dz. u. p. Nr. 66 zakaz rozszerzania tego czasopisma z powodu jego antipaństwowej i antipolskiej tendencji.

O tem zawiadamiam z poleceniem wciągnięcia do ewidencji i wydania zarządzeń w celu zapobieżenia rozszerzania tego czasopisma.

Województwo tarnopolskie,
Wydział prezydjalny.

L. 2328/pr. Tarnopol, dnia 24 marca 1922.

Czasopismo „Hromadskyj Wistnyk“ odebranie debitu pocztowego.

Do wszystkich Starostw w Województwie tarnopolskiem i do Okr. Komendy P. P. w Tarnopolu do wiadomości.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Robót Publicznych.

L. II. 1667. Warszawa, dnia 10 kwietnia 1922.

Przedmiot: Załatwianie spraw z zakresu robót publicznych w obrębie urzędów wojewódzkich.

Do wszystkich Panów Wojewodów na obszarze b. zaboru rosyjskiego i b. zaboru austrjackiego.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 11 lutego 1921 wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i ogłoszone w Monitorze Polskim z 28 lutego 1921 nie jest we wszystkich Województwach jednakowo interpretowane.

Traktowanie niektórych spraw z zakresu działania Okr. Dyrekcji Rob. Publ. jest nadto nie zawsze zgodne z zasadami celowego i sprężystego funkcjonowania Okr. Dyrekcji Rob. Publ.

Celem wyjaśnienia ewentualnych wątpliwości i ściślejszego uregulowania postępowania Okr. Dyrekcji Rob. Publ. zarządza Ministerstwo Robót Publicznych w porozumieniu z Min. Spraw Wewnętrznych:

a) Akta personalne urzędników i wszelkich funkcjonarjuszów z resortu Min. Rob. Publ. mają być załatwiane pod liczbami Okr. Dyrekcji Robót Publicznych i w tychże Dyrekcjach przechowywane.

b) Urzędnicy rachunkowi i kancelaryjni Okr. Dyrekcji pozostają na etacie resortu Min. Rob. Publ. (Dział II. prel. budż. M. R. P.)

c) Załatwianie spraw administracyjno-prawnych z zakresu robót publ., należy do Wydziału admin.

Pozostawia się uznaniu Naczelnika Wydziału admin. względnie Okr. Dyrektora Rob. Publ., w których sprawach o przeważnym charakterze fachowo-technicznym potrzebnem jest zasięgnięcie opinji Wydziału administracyjnego, zaś przy załatwianiu których spraw administracyjno-prawnych potrzebną jest opinja techniczna. Ostateczna decyzja w tym względzie należy do Wojewody.

d) Umowy na roboty i dostawy zawiera Okr. Dyrekcja Rob. Publ. przy współdziałaniu Wydziału administracyjnego o ile nie jest zastrzeżone zawarcie takiej umowy przez Ministerstwo.

e) Sprawy techników cywilnych, izb inżynierskich i towarzystw technicznych oraz sprawy dotyczące współdziałania z organami Min. Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w kwestjach szkolnictwa technicznego i zawodowego, załatwia Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych przy zachowaniu przepisów zawartych w ustępie c) niniejszego rozporządzenia.

Wojewoda przekaże Dyrektorowi Robót Publicznych aprobatę tych spraw z pośród wymienionych w punktach d) i e), które posiadają charakter spraw opartych wyłącznie na zawodowej wiedzy technicznej.

Zauważa się wkońcu, iż Ministerstwo Spraw Wewnętrznych oznajmiło, że niema nic przeciw temu, ażeby poszczególni Wojewodowie przekazywali w miarę uznania aprobatę pewnych spraw poza sprawami ściśle zawodowemi Naczelnikom Wydziałów, przeto co do resortu robót publicznych Okr. Dyrektorom Robót Publicznych, co zresztą wypływa z postanowień § 33 rozporządzeń Rady Ministrów z 14 i z 21 marca 1921 D. U. Nr. 234 i 235.

Za Ministra Robót Publicznych
(—) **Rybczyński** Podsekretarz Stanu.

Województwo tarnopolskie.
Wydział prezydjalny.

L. 3133/pr. Tarnopol, dnia 27 kwietnia 1922.

Wszystkim pp. Naczelnikom Wydziałów oraz pp. Starostom Województwa tarnopolskiego udzielam do wiadomości.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej.

Warszawa, dnia 12 kwietnia 1922.

Okólnik Nr. 222.

Do Panów Naczelników Wydziałów Wojewódzkich, Inspektorów Pracy i Kierowników Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy.

Rada Ministrów uchwaliła, że oficerom zdemobilizowanym przyjmowanym na posady rządowe, o ile przed wcieleniem do szeregów pełnili służbę w analogicznej gałęzi administracji, czas służby wojskowej będzie wliczony do awansu. Jednocześnie Rada Ministrów zleciła Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej poczynić właściwe zarządzenia celem zabezpieczenia zdemobilizowanym oficerom przyjmowanym na posady prywatne, uprawnień awansowych, zgodnych z normami, przyjętemi w odnośnych przedsiębiorstwach, względnie branżach przemysłowych lub handlowych.

W wykonaniu powyższej uchwały Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej wydało do pracodawców odezwę, którą przesyła się przy niniejszem z poleceniem rozesłania do większych przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych.

Minister: (—) **L. Darowski.**

Za zgodność z oryginałem:
Kierownik Wydziału Pośrednictwa Pracy
J. Drecki.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Prezydjalny.

L. 3281/pr. Tarnopol, dnia 27 kwietnia 1922.

Wszystkim P. P. Naczelnikom Wydziałów oraz P. P. Starostom Województwa Tarnopolskiego.

Udzielam do wiadomości z poleceniem rozesłania załączonej odezwy p. Ministra Pracy i Opieki Społecznej do większych przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Odezwa do Pracodawców.

Oficerowie wojsk polskich, których pełna poświęcenia, hartu ducha i najgorętszego patrjotyzmu służba w szeregach armji tak wybitnie przyczyniła się do zwycięstw oręża polskiego i ochroniła kraj przed zniszczeniem wojennem, — zasługują ze wszech miar na to, aby z chwilą zwolnienia ich z czynnej służby znaleźli w zawodach cywilnych jaknajpomyślniejsze warunki pracy. Należy jednak mieć na względzie, że to, co stanowi chlubę w życiu zdemobilizowanego oficera polskiego — wieloletni pobyt na polu walki — utrudnia mu sytuację w życiu prywatnem, umniejsza bowiem lata pracy i z tem związane prerogatywy awansowania w instytucjach, których staje się pracownikiem po wyjściu z wojska.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej zwraca się tedy z wezwaniem do P. P. Pracodawców, by pomni zasług armji polskiej w dziele utrwalenia niepodległości Państwa, nie wykreślali z życia zdemobilizowanych oficerów lat spędzonych w wojsku, lecz brali je pod uwagę przy stosowaniu do tych oficerów norm awansowych, przyjętych przez daną instytucję, względnie daną branżę przemysłową lub handlową.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) **Ludwik Darowski.**

ODPIS.

Ministerstwo Robót Publicznych

Nr. 3388/Od. Warszawa, dnia 21 kwietnia 1922.

Do Pana Wojewody w Tarnopolu.

Niniejszem oznajmiam, że dotychczasowego dyrektora Okręgowej Dyrekcji Odbudowy w Tarnopolu inż. Jana Wowkonowicza powołałem do służby w Ministerstwie Robót Publicznych Generalnej Dyrekcji Odbudowy.

Funkcję dyrektora w Tarnopolu będzie sprawował aż do dalszych zarządzeń równorzędnie dyrektor Okręgowej Dyrekcji Odbudowy we Lwowie inżynier Bronisław Welczer, względnie zastępca dyrektora inż. Stefan Posacki dotychczasowy kierownik Powiatowego Biura Odbudowy w Złoczowie, którego równocześnie przenoszę do Tarnopola.

Za Ministra: podpis **Podsekretarz Stanu.**

L. 3328/pr. Tarnopol, dnia 27 kwietnia 1922.

Inż. Bronisław Welczer kierownictwo Okręgowej Dyrekcji Odbudowy w Tarnopolu.

Wszystkim P. P. Naczelnikom Wydziałów oraz P. P. Starostom Województwa Tarnopolskiego udzielam do wiadomości.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

L. P. O./3379 Warszawa, dnia 14 kwietnia 1922.

Jan Marjan Mania, nie przyjmowanie do służby.

Do wszystkich P. P. Wojewodów, Komendanta Głównego Policji Państwowej oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Jan Marjan Mania, p. o. urzędnika XII. stopnia służbowego w Starostwie w Puławach, z powodu wdrożenia przeciwko niemu postępowania sądowo-karnego, został z dniem 14 lutego 1922 zwolniony ze służby w pomienionym Starostwie.

Powyższe podaje się do wiadomości, celem ostrzeżenia przed ponownem przyjęciem Mani do służby państwowej.

Za Ministra: **Dunikowski** w. r.
Podsekretarz Stanu.

Województwo Tarnopolskie
Wydział Prezydjalny

L. 3403/pr. Tarnopol, dnia 1 maja 1922.

Jan Marjan Mania nieprzyjmowanie do służby.

Wszystkim P. P. Starostom Województwa Tarnopolskiego.

udzielam do wiadomości i zastosowania się.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Starostwo w Złoczowie.

L. 1336722. Złoczów, dnia 8 maja 1922.

Popowicz Szymon, Ćwihun Marja kradzież paszportów za granicę u tychże.

Do Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Prezydjalny) w Tarnopolu.

Dnia 4 maja b. r. wydano Szymonowi Popowiczowi z Płuhowa do L. 12753 paszport zagraniczny Ser. B. Nr. 118869, oraz Marji Ćwihun z Płuhowa do L. 12753 paszport zagraniczny Ser. B. Nr. 118870 na wyjazd do Francji, Niemiec i Czechosłowacji w celach zarobkowych.

Według przedłożonego tu przez Komisarjat Policji Państwowej Oddział VI dworzec kolejowy Kraków poświadczenia z daty 6 maja 1922 zostały wyżej nazwanym w czasie podróży paszporty te razem z gotówką 95.000 Mk. skradzione. Ponieważ nazwani wyjechać mieli na robotę sezonową do Francji kosztem biura Pośrednictwa Pracy w Częstochowie a transport robotników odchodzić ma w bieżącym tygodniu wydano tymże duplikaty a to Szymonowi Popowiczowi Ser. B. Nr. 118875 i Marji Ćwihun Ser. B. Nr. 118876 o czem donoszę.

Radca Namiestnictwa i Kierownik Starostwa:
Podpis.

Województwo tarnopolskie.
Wydział Prezydjalny.

L. 3835/pr. Tarnopol, dnia 3 maja 1922.

Wszystkim Starostom tutejszego Województwa do wiadomości i wydania odpowiednich zarządzeń.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS Z ODPISU.

Naczelnik Państwa Polskiego wiadomem czyni wszem wobec i każdemu z osobna, iż otrzymawszy listy komisyjne, wystawione w Pałacu Narodowym w Managua dnia 19 lipca 1921 r., którymi Prezydent Republiki Nicaraguy upełnomocnił

Pana Izydora Brenning

jako Konsula Generalnego Nicaraguy w Warszawie, uznał i uznaje w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej w charakterze Honorowego Konsula Generalnego w Warszawie Pana Izydora Brenning, jego listom komisyjnym udziela exequatur, polecając zarazem władzom państwowym polskim użyczania mu wszelkiej należytej pomocy przy spełnianiu jego obowiązków, gdzieby tego zaszła potrzeba.

Spała, dnia 13 lutego 1922 roku.

(—) **J. Piłsudski.**

Minister Spraw Zagranicznych: (—) **Skirmunt.**

Za zgodność z oryginałem
(—) **Poznański** 17/II. 1922.
w. z. Kierownika Oddziału Ogólno-Konsularnego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. Pr. 1302. Warszawa, dnia 22 kwietnia 1922.

Exequatur dla konsula Generalnego Republiki Nicaraguy w Warszawie.

Do P. P. Wojewodów, P. Dyrektora Dep. V. M. S. Wewn. w Poznaniu, P. Kom. Rządu na m. st. Warszawę oraz Pana Komisarza Rządu w Cieszynie

Przesyła się do wiadomości celem wydania odpowiednich zarządzeń.

Za Ministra:
(—) **Dunikowski** w. r. Podsekr. Stanu.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział prezydjalny.

L. 3436/pr. Tarnopol, dnia 4 maja 1922.

Wszystkim P. P. Starostom Województwa Tarnopolskiego udzielam do wiadomości i zastosowania się.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Naczelnik Państwa Polskiego wiadomem czyni wszem wobec i każdemu z osobna, iż otrzymawszy listy komisyjne, wystawione na Zamku Cesarskim w Tokio siedemnastego dnia dwunastego miesiąca, dziesiątego roku Taischo czyli w roku dwa tysiące pięćset

ośmdziesiątym pierwszym od wstąpienia na Tron Cesarza Jimmu, którymi w Imieniu Jego Cesarskiej Mości Yoshihito, książe Regent Następca Tronu Hirohito upełnomocnił

Pana Nobuyuki Kamei Joshichii,

jako konsula Japonji w Warszawie, uznał i uznaje w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej w charakterze Konsula na obszarze całego Państwa z siedzibą w Warszawie Pana Nobuyuki Kamei Joshichii, jego listom komisyjnym udziela Exequatur, polecając zarazem władzom państwowym polskim użyczanie Mu wszelkiej należytej pomocy przy spełnianiu jego obowiązków, gdzieby tego zaszła potrzeba.

Warszawa, dnia 8 kwietnia 1922 roku.

(—) **Piłsudski.**

Prezydent Ministrów
W. z. Ministra Spraw Zagranicznych
(—) **Antoni Ponikowski.**

Za zgodność z oryginałem
14/IV. 1922 podpis

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. Pr. 3083. Warszawa, dnia 22 kwietnia 1922.

Exequatur Konsula Japonji
w Warszawie.

P. P. Wojewodom, P. Komisarzowi Rządu w Warszawie i Cieszynie, oraz P. Dyr. Dep. V. M. S. Wewn. w Poznaniu.

Przesyła się do wiadomości celem wydania odpowiednich zarządzeń.

Za Ministra
(—) **Dunikowski** w. r. Podsekr. Stanu.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział prezydjalny.

L. 3435/pr. Tarnopol, dnia 5 maja 1922.

Wszystkim p. p. Starostom Województwa Tarnopolskiego udzielam do wiadomości i zastosowania się.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS Z ODPISU.

Naczelnik Państwa Polskiego wiadomem czyni wszem wobec i każdemu z osobna, iż otrzymawszy listy komisyjne wystawione w Wiedniu 14 marca 1922 roku, którymi Jego Excelencja Pan Prezydent Związku Republiki Austrjackiej upełnomocnił

Pana Doktora Eugenjusza Wurzian

jako Generalnego Konsula i Kierownika Konsulatu Republiki Austrjackiej na obszar Województw Lwowskiego, Tarnopolskiego i Stanisławowskiego z siedzibą we Lwowie, uznał i uznaje w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej w charakterze Konsula Generalnego i Kierownika Konsulatu we Lwowie Pana Doktora Eugenjusza Wurzian'a, jego listom komisyjnym udziela Exequatur, polecając zarazem władzom państwowym polskim użyczanie Mu wszelkiej należytej pomocy przy spełnianiu jego obowiązków, gdzieby tego zaszła potrzeba.

Warszawa, dnia 13 kwietnia 1922.

(—) **J. Piłsudski.**

Minister Spraw Zagranicznych
w. z. (—) **Stesłowicz.**

Za zgodność: (—) Podpis.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. Pr. 2199. Warszawa, dnia 29 kwietnia 1922.

Przedmiot: Exequatur dla konsula generalnego Republiki Austrjackiej Dra Eugenjusza Wurziana.

Panu Wojewodzie w Tarnopolu.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła do wiadomości celem wydania odpowiednich zarządzeń.

Za Ministra
(—) Podpis
Dyrektor Departamentu.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział prezydjalny.

L. 3605/pr. Tarnopol, dnia 6 maja 1922.

Wszystkim p. p. Starostom Województwa Tarnopolskiego udzielam do wiadomości i zastosowania się.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS Z ODPISU.

Prezydjum Rady Ministrów.

L. 23825/20. Warszawa, dnia 1 lutego 1921.

Do wszystkich p. p. Ministrów w miejscu.

W sprawie przyjmowania do służby cywilnej b. podoficerów zawodowych i b. majstrów wojskowych.

Na posiedzeniu w dniu 17 stycznia 1921 roku Rada Ministrów powzięła uchwałę, wzywającą Mini-

sterstwa cywilne, aby przy obsadzaniu posad w pewnych kategorjach czynności, przy równych kwalifikacjach kandydatów, dawały zasadniczo pierwszeństwo byłym podoficerom zawodowym oraz byłym majstrom wojskowym. Powyższą uchwałę komunikuję niniejszem P. Ministrowi, celem wydania odpowiednich zarządzeń.

Za Prezydenta Ministrów:
(—) **W. Wróblewski**
Podsekr. Stanu.

Z Prezydjum Namiestnictwa.

L. 3676/21/pr. We Lwowie, dnia 23 lutego 1921.

Przyjmowanie do służby cywilnej b. podoficerów zawodowych i b. majstrów wojskowych.

Wszystkim p. p. Starostom, Panu Szefowi Departamentu Ia, Panu Dyrektorowi Urzędów pomocniczych Namiestnictwa, Panu Dyrektorowi Departamentu rachunkowego Namiestnictwa.

Udzielam wskutek okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 11 lutego 1921 Nr. O. P. 6664/1/Ok. Nr. 452 do wiadomości i zastosowania się.

Generalny Delegat Rządu:
Gałecki w. r.

Prezydjum Rady Ministrów.

L. 6475. Warszawa, dnia 12 kwietnia 1922.

W sprawie przestrzegania uchwały Rady Ministrów z 17 stycznia 1921.

Okólnik Nr. 42.

Do wszystkich Ministrów i Centralnych Urzędów Państwowych w Warszawie.

Wobec wniesienia do p. Ministra Spraw Wojskowych petycji „Stowarzyszenia Urzędników Kancelaryjnych Małopolskich Władz Skarbowych, Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej Oddziału we Lwowie i Zarządu Okręgowego Lasów Państwowych z siedzibą we Lwowie“, że prośby b. zawodowych podoficerów o nadanie im wakujących posad rządowych nie są w myśl uchwały Rady Ministrów z 17 stycznia 1921 r. (okólnik tutejszy z 1/2 1921 r. L. 23825/20) uwzględniane. Prezydjum Rady Ministrów prosi o przypomnienie podwładnym organom, aby przytoczona uchwała Rady Ministrów była ściśle przestrzegana.

Ze Prezydenta Ministrów
(—) **Studziński**
Dyr. Departamentu.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu.
Departament Przemysłowy.

L. 11-1711. Warszawa, dnia kwietnia 1922.

Urzędowi Wojewódzkiemu w Tarnopolu do wiadomości i zastosowania się.

Za Ministra:
Naczelnik Wydziału (—) Podpis.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział prezydjalny.

L. 3502/pr. Tarnopol, dnia 9 maja 1921.

Przestrzeganie uchwały Rady Ministrów z 17 stycznia 1922.

Wszystkim p. p. Naczelnikom Wydziałów Województwa Tarnopolskiego, Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Tarnopolu, wszystkim p. p. Starostom Województwa Tarnopolskiego udzielam do wiadomości i zastosowania się dołączając odpis okólnika b. Prezydjum Namiestnictwa z 23 lutego 1921 L. 3676/pr.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Dyrekcja Poczty i Telegrafu we Lwowie.

L. 42237/4060/IV. Lwów, dnia 28 kwietnia 1922.

Czasowe zwinięcie agencji pocztowej Kaczanówka.

Do Wykazu kwartalnego Dz. urz. M. P. i T.
Oddział IV.

Z dniem 15 maja b. r. zwija się czasowo agencję pocztową Kaczanówka pow. Skałat. Z tego powodu przydziela się gminy i obszary dworskie Kaczanówka i Iwanówka, dalej gminę Czerniszówka, oraz folwarki Zapust i Ostra mogiła, tudzież grupy domów Tadeuszówka, Kokoszyńce, Wojciechówka i Turówka do zamiejscowego okręgu doręczeń Urzędu pocztowego Podwołoczyska.

Dyrekcja Poczty i Telegrafu we Lwowie.

L. 42237/4060/IV. Lwów, dnia 28 kwietnia 1922.

Województwu w (jak adres) do wiadomości

Bieniawski w. r.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział prezydjalny.

L. 3791/pr. Tarnopol. dnia 10 maja 1922.

Czasowe zwinięcie agencji pocztowej Kaczanówka.

Wszystkim Panom Starostom Województwa Tarnopolskiego udzielam do wiadomości.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS Z ODPISU.

Województwo Stanisławowskie.
Wydział prezydjalny.

L. 3307/pr. ex 1922. Stanisławów, 5 maja 1922.

Chajke Nessis uchodźczyni z Rosji — wysiedlenie.

Do Pana Starosty w Bohorodczanach.

Przychylając się do tamt. wniosku przedłożonego sprawozdaniem z 22 marca 1922 L. 1786/2 orzekam na zasadzie art. 2 rozdz. A. cz. II. rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z 8 czerwca 1921 Nr. T. B. B. 396 (okólnik Nr. 6) wysiedlenie z granic Państwa Rrzeczypospolitej Polskiej Chajki Nessis lat 22 licz. córki Mordka i Szeindli, pochodzącej z Zinkowej gub. Podolska, ponieważ jak wykazały przeprowadzone dochodzenia, wymieniona narodowości niepolskiej i nieposiadająca obywatelstwa polskiego przybyła do Polski po dniu 12 października 1920 przekroczywszy nielegalnie granice Państwa rzekomo w sierpniu 1921 w okolicy Husiatyna oraz ponieważ nie może wykazać się zaświadczeniem o zadośćuczynieniu obowiązkowi rejestracji.

Przeciwko niniejszej decyzji nie przysługuje interesowanej w myśl przepisów zacytowanego wyżej rozp. tudzież rozp. Min. Spraw Wewn. z 7 grudnia 1921 Nr. T. B. B. 446 żaden środek prawny.

Załączniki powołanego na wstępie sprawozdania zwracam, celem dalszego właściwego zarządzenia.

Wojewoda:

Województwo Tarnopolskie.
Wydział prezydjalny.

L. 3881/pr. Tarnopol, dnia 15 maja 1922.

Wszystkim Starostom do wiadomości

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Województwo Stanisławowskie.
Wydział prezydjalny.

L. 4075/pr. ex 1922. Stanisławów, 4 maja 1922.

Glücklis Dawid, Glücklis Izaak, Rubinstein Józef i Abraham Weinberg, obcokrajowcy—wysiedlenie do Rosji sowieckiej.

Do Pana Starosty w Kołomyji.

Przychylając się do tamt. wniosku przedłożonego sprawozdaniem z 20 kwietnia 1922 L. 1045, orzekam na zasadzie art. 2. rozdz. A. cz. II. rozporządzenia Min. Spraw Wewn. z 8 czerwca 1921 Nr. T. BB. 366 (okólnik Nr. 6), wysiedlenie z granic Rzeczypospolitej Polskiej 1) Dawida Glücklisa, syna Arona i Nachli, lat 22 liczącego, 2) Izaaka Glücklisa (brata powyższego) lat 20 liczącego, 3) Józefa Rubinsteina syna Afima i Estery, lat 15 liczącego—wszystkich urodzonych w Kijowie i tam przynależnych, tudzież 4) Abrahama Weinberga, syna Wolfa i Gitli lat 28 liczącego, urodzonego w Mikołajowie gub. Chersońska, ponieważ wynikiem przeprowadzonych dochodzeń stwierdzonem zostało, iż wymienieni narodowości niepolskiej i nieposiadający obywatelstwa polskiego, przybyli do Polski po dniu 12 października 1920,—przekroczywszy w niezbadanem bliżej czasie i miejscu nielegalnie granicę Państwa, bez żadnych dokumentów osobistych, oraz nie mogą wykazać się zaświadczeniem o zadośćuczynieniu obowiązkowi rejestracji.

Przeciwko niniejszemu orzeczeniu nie przysługuje interesowanym w myśl postanowienia powołanego rozporządzenia tudzież reskryptu Min. Spraw Wewnętrznych z 7 grudnia 1921 Nr. T. B. B. 2446 żaden środek prawny.

O tem zawiadamiam Pana Starostę przy zwrocie załączników zacytowanego na wstępie sprawozdania, celem dalszego zarządzenia.

Wojewoda:

Województwo Tarnopolskie.
Wydział prezydjalny.

L. 3882/pr. Tarnopol, dnia 15 maja 1922.

Wszystkim Starostwom do wiadomości.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Stanisławowskie.
Wydział prezydjalny.

L. 4273/pr. ex 1922. Stanisławów, 4 maja 1922.

Jankiel Angert obcokrajowiec — wysiedlenie do Rosji sowieckiej.

Do Pana Kierownika Starostwa w Śniatynie.

Przychylając się do tamtejszego wniosku, przedłożonego sprawozdaniem z dnia 28 kwietnia 1922 L. 8328, orzekam na podstawie art. 2 rozd. A. cz. II. rozporządzenia Min. Spraw Wewn. z 8 czerwca 1921 Nr. T. B. B. 396 (okólnik Nr. 6) wysiedlenie z granic Rzeczypospolitej Polskiej, Jankla Angerta, lat 21 liczącego, syna Abrahama, pochodzącego z Berszad pow. Olgopol, gubernji Podolskiej, ponieważ wynikiem przeprowadzonych dochodzeń tudzież przyznaniem wymienionego stwierdzonem zostało, iż nazwany narodowości niepolskiej i nieposiadający obywatelstwa polskiego przybył do Polski po dniu 12 października 1920 roku, przekroczywszy w miesiącu marcu 1922 nielegalnie granicę Państwa w okolicy Podwołoczysk bez żadnych dokumentów osobistych, oraz nie może się wykazać zaświadczeniem o zadośćuczynieniu obowiązkowi rejestracji.

Przeciwko niniejszemu orzeczeniu nie przysługuje interesowanemu w myśl zasady powołanego rozporządzenia tudzież reskryptu Min. Spraw Wewn. z 7 grudnia 1921 Nr. T. B. B. 2446 — żaden środek prawny.

O tem zawiadamiam Pana Kierownika Starostwa, przy zwrocie załączników powołanego na wstępie sprawozdania, celem dalszego właściwego urzędowania.

Wojewoda: (—) Podpis

Województwo Tarnopolskie.
Wydział prezydjalny.

L. 8883/pr. Tarnopol, dnia 15 maja 1922.

Wszystkim Panom Starostom Województwa Tarnopolskiego do wiadomości.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział prezydjalny.

L. 2096/pr. Tarnopol, dnia 17 maja 1922.

Województwo zaprezentowało ks. Juljana Dutkiewicza na opróżnione gr.-kat. probostwo regiae collationis w Dmytrowie pow. Radziechowskiego.

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. P. N. 5456. Warszawaw, dnia 12 maja 1922.

Alfred Kiel — nadużycia służbowe.

Do wszystkich p. p. Wojewodów, Delegata Rządu na Ziemię Wileńską, Komendanta Głównego Policji Państwowej, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę oraz Dyrektora Departamentu V Min. S. Wewnętrznych w Poznaniu.

Alfred Kiel, prowizoryczny urzędnik X stopnia służbowego w Starostwie w Lubartowie. będąc na delegacji w Starostwie Hrubieszowskiem, zdefraudował tam dziewięćdziesiąt tysięcy marek, poczem wyjechał w niewiadomym kierunku.

Zawiadamia się o powyższem celem niedopuszczenia Kiela do objęcia jakiejkolwiek posady państw.

Za Ministra:
Dunikowski w. r. Podsekr. Stanu.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział prezydjalny.

L. 4069/pr. Tarnopol, dnia 20 maja 1922.

Alfred Kiel—nadużycia służbowe.

Wszystkim Panom Starostom Województwa Tarnopolskiego udzielam do wiadomości.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODIPS.

Ministerstwo Spraw Wojskowych.

Dep. X. L. 1007/pob. Nr. Teł. 153-67.

Warszawa, dnia 22 marca 1922.

Zawieranie małżeństw przez szeregowych i należących do Zapasu Armji— przepisy tymczasowe.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w/m.

Aż do uregulowania w drodze ustawodawczej przepisów o udzielaniu zezwoleń na zawarcie związków małżeńskich oraz w uzupełnieniu i wyjaśnieniu dotychczas w tym kierunku wydanych rozkazów postanawiam:

Szeregowi, odbywający służbę w wojsku stałem (art. 6) oraz w zapasie (art. 8) Tymcz. Ust. o pow. obow. służb. wojskowej mogą w wyjątkowych szczególnie godnych uwzględnienia wypadkach n. p. objęcie gospodarstwa rolnego, zaopiekowania się sierotami, i t. p., otrzymać zezwolenie na zawarcie związku małżeńskiego.

Zezwoleń takich udzielać będzie obecnie właściwe D. O. K. do którego zwracać się winni zainteresowani w drodze służbowej, przedkładając oprócz prośby następujące dokumenty:

1) wiarygodne i umotywowane, a przez władzę administracyjną (polityczną) zatwierdzone dowody, że zachodzi konieczność zawarcia małżeństwa.

2) oświadczenie, podpisane przez oboje narzeczonych, że nie roszczą sobie żadnych praw do ulg i

zaopatrzenia ich rodzin na czas odbywania obowiązkowej Ustawą przewidzianej dwuletniej służby wojskowej, przyczem oświadczenie to powinno być stwierdzone rejentalnie,

Zezwolenia na zawarcie związku małżeńskiego wydane w myśl wyżej wymienionych wskazówek, przez D. O. K. nie stanowią dla osób interesowanych dowodu posiadania przez nich prawa cywilnego do zawarcia małżeństwa, są natomiast tylko zaświadczeniem, że ze strony władzy wojskowej niema przeszkód do zawarcia rzeczonego małżeństwa. Ten stan rzeczy należy na wydawanych przez D. O. K. zezwoleniach wyraźnie zaznaczyć.

Dla ujednostajnienia takich zezwoleń na zawarcie związków małżeńskich wydaję jednocześnie wzór, do którego stosować się mają wszystkie D. O. K.

W wypadkach odmownego załatwienia próśb o zawarcie związku małżeńskiego przez D. O. K. przysługuje zainteresowanym w przeciągu 6 tygodni od chwili wydania decyzji, prawo rekursu do M. S. Wojsk.

Rekursa mają byc przedłożone do M. S. Wojsk. (Dep. X.) w drodze służbowej. Od decyzji M. S. Wojsk. niema prawnego środka odwołania, temsamem decyzje te będą ostateczne.

Województwo Tarnopolskie.

L. 14835/I/1. Tarnopol, dnia 4 maja 1922.

Zawieranie małżeństw przez szeregowych wojska stałego i zap.

Panu Staroście (wszystkim).

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wojskowych z 6 kwietnia 1922 Nr. AW.-648 do wiadomości.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

ODPIS.

Województwo Lwowskie.

L. 2989/ex 1922.
II/1.

Jan Sztajer z Sądowej Wiszni wyłudzanie wsparć na rachunek gminy przynależności

Okólnik

do wszystkich Starostw Województwa Lwowskiego z wyjątkiem Mościsk i Magistratu król. st. m. Lwowa.

Wedle sprawozdania Starostwa w Mościskach z dnia 23 marca 1922 L. 4452 niejaki Jan Sztajer. lat 34, rel. rz.-kat. syn śp. Wilhelma i Eleonory, przynależny do Sądowej Wiszni, włóczy się po powiatach wschodniej Małopolski i wyłudza wsparcia na rachunek gminy przynależności.

Polecam Starostwu zwrócić na to uwagę wszystkich gmin tamt. powiatu w odpowiedni sposób.

Za Wojewodę; **Schultis** w. r.

Za zgodność
Naczelnik Głównej Kanceiarji:
Szturma.

Województwo Tarnopolskie.

L. 15098/I/1. Tarnopol, dnia 4 maja 1922.

Jan Sztajer z Sądowej Wiszni wyłudzanie wsparć na rachunek gminy przynależności.

Panu Staroście (wszystkim) do zarządzenia.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 15106/I/1. Tarnopol, dnia 9 maja 1922.

Zwrot kosztów leczenia Anieli Boczulińskiej.

Okólnik

do wszystkich p. p. Starostów.

Wskutek pisma Województwa Lwowskiego z 5 kwietnia 1922 L. 2031/III/I ex 922 wzywam Pana Starostę aby zarządził wyśledzenie obecnego miejsca pobytu Anieli Boczulińskiej, córki Michała i Tekli Preisner, urodzonej w Haczowie, powiat Brzozów, zamężnej za Danielem Bóczulinskim szewcem, zamieszkałym w roku 1920 w Grodowicach, pow. Stary Sambor

Nazwana była leczoną w szpitalu pow. w Drohobyczu w czasie od 22—25 maja 1921 kosztem 480 Mk., a ostatnimi czasy zamieszkiwała wraz z mężem w Przemyślu przy ul. Siemiradzkiego l. 6., skąd miała z nim wyjechać w kierunku Krakowa.

O wyniku dodatnim dochodzeń proszę zawiadomić Starostwo w Starym Samborze.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 16803/I/2. Tarnopol, dnia 9 maja 1922.

Odszkodowanie obywateli za straty wynikłe z działań wojennych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Według reskryptu Min. Spraw Wewn. z 19 kwietnia 1922 Nr. pr. B. 2286 oznajmiło Min. Skarbu pi-

smem z 8 kwietnia 1922 L. 463 D. B., że skarb Państwa nie zaspakaja strat obywateli, wynikłych z działań wojennych, i niema na ten cel w budżecie państwowym kredytu.

Oszacowanie strat przez Komisje Szacunkowe miało jedynie na celu rozrachunek z Państwami zaborczemi i okupacyjnemi.

O czem Pana Starostę jako przewodniczącego Miejscowej Komisji Szacunkowej wzgl. Zapomogowej zawiadamiam.

Wojewoda w. z. **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

W sprawie obywatelstwa pracowników kolejowych.

Nr. AE. 1962/22. Warszawa, 14 kwietnia 1922.

Okólnik Nr. 58.

Do wszystkich p. p. Wojewodów, p. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i p. Komisarza Rządowego Śląska Cieszyńskiego.

Wskutek poruszonych wątpliwości, czy stale mianowani pracownicy Kolei Państwowych nabywają obywatelstwo polskie na podstawie art. 4 ustęp 5 ustawy z 20/I. 1920 Dz. U. R. P. Nr. 7 poz. 44, oraz art. 5 Rozp. z 7/VI 1920 Dz. U. Rz. P. P. Nr. 52 poz. 320 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uzupełniając p. 28 instrukcji z dnia 8/8 1920 Nr. AP. 2778/5 wyjaśnia:

Stanowisko prawno-państwowe pracowników kolei państwowych nie zostało dotychczas ustalone żadnym przepisem prawnym. W szczególności do pracowników tych nie stosuje się „Tymczasowych przepisów służbowych dla Urzędników Państwowych“ z dnia 11/6 1918 Dz. Pr. Kr. P. Nr. 6 poz. 13, a ustawa z dnia 13/7 1920 Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 430, nie określa osób tych, ani wogóle jako urzędników, ani w szczególności jako urzędników państwowych lecz jako pracowników kolei państwowych.

Wobec tego pracownicy ci nie mogą być uważani za piastujących urząd w Polskiej cywilnej służbie państwowej i nie można stosować do nich przepisu art. 4 ustęp 5 ustawy z 20/I 1920 i art. 5 rozporządzenia z 7/6 1920. Nie odnosi się to jednak do pracowników Ministerstwa Kolei Żelaznych oraz Prezesów Dyrekcji Kolejowych i ich zastępców mianowanych na podstawie tymczasowych przepisów służbowych dla urzędników państwowych z dnia 11/6 1918 i pobierających uposażenie służbowe na podstawie Ustawy z 13 lipca 1920 Dz. Urz. R. P. Nr. 65 poz. 429.

Minister:
w. z. (—) **Dunikowski** w. r.

(pieczęć okrągła)

Za zgodność:
Kancelarja Główna Min. Spraw Wewn.
(podpis nieczytelny)

Województwo Tarnopolskie.

L. 17608/I/1. Tarnopol, dnia 9 maja 1922.

Panu Staroście (wszystkim)
do wiadomości i zastosowania się.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski.**

Województwo Tarnopolskie.

L. 14326/I/3. Tarnopol, dnia 13 maja 1922.

Pluskwa Józef, zmiana nazwiska.

Do Administracji

1) „Monitora Polskiego“,
2) „Przeglądu Wieczornego“ **w Warszawie,**
3(„Gazety Porannej“ **we Lwowie,**
4) „Illustr. Kurjera Codziennego“ **w Krakowie,**

upraszam aby w najbliższym numerze

1) „Monitora Polskiego“
2) „Przeglądu Wieczornego“
3) „Gazety Porannej“
4) „Ilustrowanego Kurjera Codziennego“

umieściła jednorazowo następujące ogłoszenia:

Józef **Pluskwa**, urodzony w roku 1863, syn Wojciecha i Katarzyny, maszynista wodociągów kolejowych w Tarnopolu, wniósł z rodziną prośbę o zezwolenie na zmianę nazwiska rodowego Pluskwa, na nazwisko **Pluszyński.** Województwo w Tarnopolu podaje powyższą prośbę do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 4 ustawy z 24 października 1919 Dz. U. R. P. Nr. 88 p. 478 wolno przeciw uwzględnieniu tej prośby zgłosić do Min. Spraw Wewn. zarzuty, które podać należy do Województwa w ciągu 90 dni od dnia ad 1) niniejszego ogłoszenia, ad 2—4 ogłoszenia w Monitorze Polskim, które równocześnie zarządza się.

Za Wojewodę: **Leurman** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 17609/I/2. Tarnopol, dnia 16 maja 1922.

Mieszany Trybunał rozjemczy polsko-niemiecki, utworzenie na mocy art. 304 Traktatu Wersalskiego.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych oznajmiło reskryptem z dnia 7 marca 1922 Nr. D. III. 1699, że ustanowiony przez art. 304 Traktatu Wersalskiego Mieszany Trybunał Rozjemczy polsko-niemiecki został już zorganizowany w Paryżu przy ul. Varenne Nr. 57.

Trybunał sądzi w składzie 3-ch członków i wyroki jego są ostateczne (art. 304 lit. g. Trakt. Wers.).

Kompetencja Trybunału na zasadzie Traktatu Wersalskiego ustalona została, jak następuje:

I.

Art. 304 litera b) ustęp. 2 Trakt. Wers. Wszelkie spory, niezależnie od ich charakteru, tyczące się umów, zawartych przed 10 stycznia 1920 (t. j. przed uprawomocnieniem się Trakt. Wers.) pomiędzy obywatelami polskimi a niemieckimi (przez obywateli rozumieć należy zarówno osoby fizyczne jak i prawne), z wyjątkiem sporów, które stosownie do ust. polskich podlegają kompetencji sądów polskich (n. p. sprawy, tyczące się nieruchomości w Polsce położonych). Polak będzie mógł wnieść sprawę do Mieszanego Trybunału Rozjemczego, o ile prawo polskie temu się nie sprzeciwia.

UWAGA: Aczkolwiek w b. Kongresówce (przed okupowaniem kraju przez Niemców) władze rosyjskie nie ogłosiły formalnego zakazu utrzymywania stosunków handlowych z Niemcami, wszakże wobec praktyki rosyjskiej oraz ukazów i rozporządzeń rosyjskich, ograniczających prawa obywateli niemieckich, należy przyjść do wniosku, że stosunki handlowe b. obywateli rosyjskich z b. Królestwa Polskiego były przeciwne prawu. Wskutek tego i w myśl art. 299 Traktatu Wers. oraz § 1 aneksu do art. 303 S. W. uznać należy, iż umowy zawarte między obywatelami polskimi, b. poddanymi rosyjskimi z jednej strony, obywatelami niemieckimi z drugiej strony, są nieważne od chwili wypowiedzenia wojny między Rosją a Niemcami (a w każdym razie od 15 listopada st. st. 1914 w którymto dniu wyszedł ukaz b. cesarza Rosji, zabraniając wydawania obywatelom niemieckim pieniędzy i drogocenności i ustanowiono nad przedsiębiorstwami niemieckimi kontrolę). Następujące jednak umowy nie są unieważnione na zasadzie T. W.

1) Art. 299 lit. a: umowy dotyczące długów, lub innych zobowiązań pieniężnych, wynikłych z wykonania pewnej czynności lub zapłaty, przewidzianej przez te umowy.

2) Aneks do art. 303 § 2 p. a: umowy, mające na celu przelew prawa własności, dóbr i majątków ruchomych i nieruchomych, gdy prawo własności już zostało przelane albo przedmiot został wydany, zanim jeszcze strony stały się nieprzyjaciółmi.

3) Aneks do art. 303 § 2 p. b: dzierżawy, najem i obietnica najmu.

4) Aneks do art. 303 § 2 p. o: umowy hypoteczne zastawu ruchomego (gage) oraz zastawu (nantissement).

5) Aneks do art. 303 § 2 p. d: koncesje dotyczące kopalń, kamieniołomów lub pokładów mineralnych.

6) Aneks do art. 303 § 2 p. e: umowy, zawarte przez osoby prywatne z państwami, prowincjami, gminami miejskiemi, lub innemi analogicznemi osobami prawnemi o charakterze administracyjnym, oraz koncesje, dane przez wymienione państwa, prowincje, gminy miejskie lub inne analogiczne osoby prawne o charakterze administracyjnym.

7) Aneks do art. 303 § 11: umowy, ubezpieczenia na życie.

8) Aneks do art. 303 § 16: umowy ubezpieczenia morskiego, w których ryzyko rozpoczęło biedz przedtem, nim strony stały się nieprzyjaciółmi

II.

Art. 300 p. d: sprawy o odszkodowanie, względnie przywrócenie praw naruszonych w razie gdy umowa została unieważniona, bądź wskutek tego, iż strona nie wypełniła pewnego postanowienia (zastrzeżenia) umowy, bądź,, iż strona skorzystała z prawa, ustalonego w umowie.

UWAGA: W tym wypadku, nawet dla Polaka jedynie właściwym jest miesz. Tryb. Rozj., a nie sąd polski.

III.

Art. 300 punkty b. c. e.: Sprawy o przywrócenie praw, względnie odszkodowania obywateli polskich w razach, gdy wskutek niespełnienia jakiejś czynności, formalności lub zastrzeżenia podczas wojny zarządzono na terytorjum niemieckim lub na terytorjum, które uległo najazdowi, lub okupacji niemieckiej, jakkolwiek środki egzekucyjne, które wyrządziły szkodę obywatelowi polskiemu, o ile sprawa nie podlega właściwości Sądu polskiego.

IV.

Art. 302 ust. 2, 3, 4: Sprawy o przywrócenie praw, względnie o odszkodowanie obywateli polskich poszkodowanych przez orzeczenia sądów niemieckich, o ile w czasie postępowania w sprawie Polak nie mógł się bronić.

V.

Art. 305: Sprawy obywateli polskich i niemieckich o odszkodowanie w razie, gdy właściwy Sąd krajowy wydał lub wydaje wyrok w sprawie przewidzianej przez działy IV, V, lub VII części X T. W. niezgodny z postanowieniami tych działów i jedna strona ponosi szkodę. Na żądanie Polaka Miesz. Tryb. Rozj. może odszkodowanie przyznać w ten sposób, iż strony przywróci do stanu, w jakim się znajdowały przed wyrokiem, wydanym przez Sąd niemiecki.

UWAGA: Przez właściwy Sąd należy rozumieć zarówno Sąd niemiecki (również i Reichsgericht) lub okupacyjny, jak i Sąd polski (również Sąd Najwyższy).

VI.

Art. 297 lit. e i f: Sprawy z powodu reklamacji Polaków o restytucję mienia, względnie o wynagrodzenie szkody lub straty, wyrządzone na terytorjum Niemiec w granicach z 1 sierpnia 1914 w ich majątkach prawach i udziałach, również w spółkach, w których byli zainteresowani, przez zastosowanie „wyjątkowych zarządzeń wojennych“ lub środków wykonawczych „na powyższem terytorjum Niemiec, Restytucja majątku Polaka właściciela majątku, prawa i udziału, co do którego zarządzono środki wykonawcze“ na terytorjum niemieckim, zostanie dokonana, o ile majątek istnieje jeszcze in natura.

UWAGA: Pod „wyjątkowymi zarządzeniami wojennemi“ należy rozumieć zarządzenia wszelkiego ro-

dzaju, co do majątków Polaków, których celem było bez naruszenia własności odjąć właścicielom możność rozporządzania majątkiem (nadzór, przymusowa administracja, sekwestr, rekwizycja, zajęcia i t. p.) § 1. aneksu do art. 298.

Pod „środkami wykonawczemi" rozumieć należy zarządzenia, naruszające własność i zmierzające do przekazania mienia Polaków w całości lub w części innej osobie bez zezwolenia właściciela (zarządzenie sprzedaży, likwidacji przejęcia własności anulowanie tytułów, wywłaszczenia, konfiskaty i t. p.) § 3 aneksu do art. 298.

VII.

Art. 298. Sprawy o przywrócenie stanu prawnego zwróconego mienia, w jakim się znajdowało choć bezpośrednio przed zastosowaniem wyjątkowych zarządzeń wojennych, lub środków wykonawczych, oraz sprawy o odszkodowanie w razie zastosowania przez Niemcy środków, naruszających prawo własności obywateli polskich, które to środki nie były stosowane do obywateli niemieckich.

VIII.

Art. 297, litera j. Sprawy o zwrot opłat i podatków od kapitałów, pobranych przez Niemcy od majątków, praw i udziałów obywateli polskich, począwszy od 11 listopada 1918 r. do 10 kwietnia 1920 r. lub gdy chodzi o majątki, prawa i udziały poddane wyjątkowym zarządzeniom, aż do chwili restytucji.

IX.

Art. 297, litera h, 20, ustęp 2 i art. 92 art. 4. Nr. 2.

Sprawy z tytułu reklamacji obywateli niemieckich i odszkodowanie z powodu zlikwidowania ich majątku przez Rząd Polski w razie gdy warunki, sprzedaży lub zarządzenia Rządu polskiego, nieprzewidziane przez ogólne ustawodawstwo polskie, odbiły się niesłusznie na cenie.

UWAGA: Pod „ogólnem ustawodawstwem polskiem" należy rozumieć wszelkie ustawy i rozporządzenia, wydane w przedmiocie likwidacji mienia obywateli niemieckich.

W Polsce.

X.

Art. 310. Sprawy o ustaleniu warunków, pod którymi rozwiązana przez wypowiedzenie wojny umowa odstąpienia użytkowania (licencji) praw własności przemysłowej lub reprodukowania dzieł literackich i artystycznych ma być odmówiona, jeżeli chodzi o prawa nabyte na zasadzie prawodawstwa niemieckiego.

Regulamin procesowy Mieszanego Trybunału Rozjemczego polsko-niemieckiego, zawierającego przepisy procesowe został wypracowany przez Trybunał i ogłoszony (jako oświadczenie rządowe z 3 listopada 21 r. w Dz. Ustaw R. P. Nr. 90—1921 r. poz. 670. Zgodnie z powyższym regulaminem, językiem Trybunału jest język francuski, wszakże dopuszczany jest język niemiecki (art. 4), przy wnoszeniu skargi do Trybunału należy opłacić wpis stały w ilości 100 fr. franco i 1 fr. od każdych 1000 fr. wartości powództwa (art. 23) wpis może być złożony do P. K. K. P.

Przy trybunale Rozjemczym działa Ajent Rządu Polskiego, zgodnie z powołanym Regulaminem procesowym, ajent Rządu polskiego;

1) ma zapewnić wykonanie wyroków Trybunału na obszarze państwa polskiego, stosownie do art. 304 litera 9 Traktatu Wers. (art. 67 Regulaminu proces.),

2) w razie gdy miejsce zamieszkania pozwanego Polaka jest niewiadomem, ma on to stwierdzić, poczem na skutek rozporządzenia Prezydenta Trybunału, ma on zarządzić doręczenie powództwa stosownie do ustaw polskich (art. 25 Regul. proces.),

3) wykonywa decyzje Trybunału, co do zarządzenia środków zachowawczych i zawiadamia o nich stronę, dotkniętą tym środkiem (art. 45, Regulaminu proces.),

4) Wzywa świadków na przesłuchanie (art. 49 Reg. proc.),

5) Jest organem pośredniczącym przy doręczaniu rekwizycji Trybunału, mających na celu przesłuchanie świadków przez Sądy polskie (art. 51 Regulaminu proces.).

O czem Pana Starostę wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 23 kwietnia 1922, Nr. A. 0—1344, zawiadamiam z poleceniem dalszego zawiadomienia ludności ośrodków handlowo-przemysłowych oraz tych okolic, w których istnieje lub było silniej rozwinięte osadnictwo niemieckie, a to z uwagi na mogące istnieć pretensje z tytułu umów z Niemcami.

Wojewoda **Olpiński** w. r.

ODPIS.

Starostwo Jaworów.

L. 4542. Jaworów, dnia 9 marca 1922.

Wyśledzenie popisowych.

Do wszystkich Starostw Województwa Lwowskiego.

1) Wagner Jan, syn Jana i Katarzyny r. 1888 z Małoszkowic.

2) Steli Mateusz, syn Adama i Marji r. 1888 z Mossbergu.

3) Muchryk Grzegorz, syn Stefana i Katarzyny r. 1888 z Bruchnala.

4) Kunze Jerzy, syn Jana i Marja r. 1888 z Mossbergu.

5) Eilmes Konrad, syn Adama ł Małgorzaty r. 1888 z Mossbergu.

6) Backer Jan, syn Piotra i Elżbiety r. 1888 z Tuczap.

7) Bach Jakób, syn Wilhelma i Filipiny r. 1888 z Mossbergu.

8) Bach Jakób, syn Jana i Barbary r. 1888 z Mossbergu.

9) Adolf Włodzimierz, syn Artura i Marji r. 1890 z Krakowca.

10) Keiper Jakób, syn Karola i Katarzyny r. 1890 z Szumlau.

11) Keiper Jan, syn Henryka i Katarzyny r. 1890 z Szumlau.

12) Gruber Jakób, syn Filipa i Katarzyny r. 1891 z Szumlau.

13) Bach Jakób, syn Jakóba i Zofji r. 1891 z Szumlau.

14) Pfefer Wilhelm, syn Georga i Katarzyny r. 1891 z Szumlau.

15) Petri Karol, syn Jakóba i Elżbiety roku 1891 z Szumlau.

16) Hawlicki Aleksander, syn Juljusza i Józefy r. 1888 z Pruskiej wsi Rzeszów.

17) Kajdres Michał, syn Jana i Paraskiewji roku 1888 z Jaworowa.

18) Wiker Józef, syn Tomaszą i Wiktorji roku 1891 z Jaworowa.

19) Kepesz Andrzej Konrad, syn Karola i Michaliny r. 1891 z Jaworowa.

20) Prokopowicz Józef, syn Michala i Paraskiewji r. 1890 z Rudy koch.

21) Zachodni Stanisław, syn Michała i Anny z Bruchnala r. 1888.

22) Różycki Stanisław, syn Piotra i Marji roku 1890 z Jaworowa.

23) Nessl Fryderyk, syn Jana i Marji roku 1889 z Mossbergu.

24) Jung Jakób, syn Franciszka i Elżbiety roku 1889 z Szumlau.

25) Nuget Ferdynand. syn Jakóba i Elżbiety r. 1890 z Mossbergu.

26) Eilmes Henryk, syn Adama i Marji r. 1889 z Mossbergu.

27) Binkowski Franciszek Zygmunt, syn Franciszka i Pauliny r. 1888 z Krakowca.

28) Bach Jan, syn Jakóba i Zofji roku 1888 z Szumlau.

29) Keiper Jan, syn Henryka i Katarzyny r. 1888 z Szumlau.

30) Kenig Fryderyk, syn Kaspra i Katarzyny r. 1891 z Mossbergu.

31) Knilich Henryk, syn Jana i Katarzyny roku 1888 z Szumlau.

32) Eilmes Adam, syn Adama i Margarety roku 1891 z Mossbergu.

33) Hess Karol, syn Grzegorza i Krystyny roku 1888 z Szumlau.

34) Vetter Rudolf, syn Fryderyka i Katarzyny r. 1890 z Mossbergu.

35) Krzyworączka Jan, syn Józefa i Marji roku 1889 z Świdnicy.

36) Stoll Fryderyk, syn Jana i Katarzyny roku 1889 z Mossbergu,

dotychczas nie stanęli przed komisją poborową.

Upraszam o zarządzenie śledzenia za wyż nazwanymi w tamt. powiecie, a w razie przytrzymania odstawienia do tamt. Komisji poborowej i zawiadomienia mnie przy zwrocie aktu o wyniku. W razie gdyby poszukiwany uczynił zadość stawiennictwu wojskowemu w tamt. P. K. U. upraszam o zawiadomienie mnie o orzeczeniu komisji przeglądowej, celem zanotowania w tut. listach imiennych.

Starosta: (—) **Michałowski** w. r.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. A. W.-719. Warszawa, 2 maja 1922.

Wszystkim p. p. Wojewodom (oprócz Lwowskiego) p. Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę i p. Komisarzowi Rządu w Cieszynie.

Przesyła się z poleceniem zarządzenia śledztwa za wyż wymienionymi na podległym mu terytorjum. Wyników negatywnych nie należy przedkładać.

Za Ministra (—) **Longchamps** w. r.
Naczelnik Wydziału.

Województwo Tarnopolskie.

L. 19691/I/1. Tarnopol, dnia 17 maja 1922.

Panu Staroście (wszystkim)

Przesyła się wskutek reskryptu Min. Spraw Wewnętrznych z 2 maja 1922 Nr. AW. 719 z poleceniem śledzenia za wyżej wymienionymi na terytorjum tamt. Starostwa z uwagą, że wyników negatywnych przedkładać nie należy.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 13077/I/4. Tarnopol, dnia 19 maja 1922.

Dyrekcyjne Rady Kolejowe we Lwowie i Stanisławowie, skład.

Obwieszczenie.

Podaje się do powszechnej wiadomości skład Dyrekcyjnych Rad Kolejowych we Lwowie i w Stanisławowie.

DYREKCYJNA RADA KOLEJOWA
przy Dyrekcji Koleji państwowych we **Lwowie.**

Członkowie:	Zastępcy członków:
Grupa I. Przedstawiciele Województw:	
1 Inż. Stanisław Rybicki	Dr. Bogusł. Longschamps

2 Antoni Schultis	Adam Karchezy
3 Franciszek Leurman	Władysław Athenstadt
4 Kalikst Dunin Kozicki	Józef Czabanowski

Grupa II. Przedstawielele Miast:

5 Dr. Leonard Stahl	Juljan Obirek
6 Józef Kostrzewski	Dr. Józef Scheibach
7 Inż. Stanisław Kleja	Stanisław Gerstman
8 Dr. Włodz. Lenkiewicz	Józef Czabanowski

Grupa III. Przedstawiciele Samorządowych ciał pow.

9 Dr. Maksymiljan Liptny	Dr. Ernest-Habicht
10 Dr. Franciszek Bujak	Dr. Roman Stroynowski
11 Antoni Skibniewski	Kazimierz Garapich
12 Dr. Leonard Tarnawski	Dr. Józef Laszkiewicz

Grupa IV. Przedstawicielia organizacji gospodnio-społecznych.

13 Dr. Jan Rucker	Ludwik Tenner
14 Feliks West	Izydor Ostersetzer
15 Inż. Kazimierz Zardecki	Inż. Wacław Jarza
16 Dr. Karol Trawiński	Dr. Józef Thom
17 Gustaw Pammer	Władysław Cirin
18 Karol Eisenstein	Markus Mahler
19 Jan Ludhof	Rudolf Weyde
20 Dr. Jan Rozwadowski	Dr. Adam Głazewski
21 Inż. Paweł Setkiewicz	Inż. Wit Sunierski
22 Michał Herz	Inż. Wacław Piotrowski
23 Maksymiljan Thon	Alfred Fränkel
24 vacat	vacat

Grupa V. Przedstawiciele mianowani przez Ministerstwo Kolei Żelaznych.

25 Dr. Ernest Adam
26 Dr. Henryk Kolischer

DYREKCYJNA RADA KOLEJOWA
przy Dyrekcji Kolei państwowych w **Stanisławowie.**

Członkowie: Zastępcy:

Grupa I. Przedstawiciele Województw:

1 Tadeusz Bobrzyński	Marjan Jaworski
2 Józef Kasztelewicz	Ksawery Motylewski
3 Henryk Prek	Piotr Szczepański
4 Michał Wierzchowski	Jakób Kulczycki

Grupa II. Przedstawiciele Miast:

5 Wacław Chowaniec	Adolf Horowitz
6 Dr. Marjan Jurkiewicz	Dr. Maksym. Trachtenberg
7 Bronisław Krukiewicz	Dr. Izaak Mosler
8 Michał Niemczewski	Leon Teodorowicz

Grupa III. Przedstawiciele Samorządowych ciał Samorząd.

9 Dr. Stanisław Haczewski	Ks. Teodor Korduba
10 Dr. Stefan Kirchmayer	Leon Urbański
11 Józef Jaruzelski	Kazimierz Garapich
12 Dr. Andrzej Jeż	Mieczysław Burzyński

Grupa IV. Przedstawiciele Organizacji gospod społecznych.

13 Hieronim Żarliński	Jakób Parnas
14 Adolf Kiesler	Inż. Tadeusz Makulski
15 Wład. hr. Dzieduszycki	Filip Liebermann
16 Inż. Wład. Dunka de Sajo	Henryk Mikuli
17 Wincenty Rozwadowski	Leon Ziobrowski
18 Inż. Franciszek Fałek	Włodzimierz Łodziński
19 Marjan Jaroszyński	Eustachy Bukowski
20 Inż. Antoni Weksler	Wiktor Chaje
21 Leon Frenkel	Benjamin Kuttin
22 Alfred Frenkeł	Ludwik Horodyski
23 Inż. Władysław Szaynok	Inż. Władysław Matzke

Grupa V. Przedstawiciele mianowani przez Ministra Kolei Żelaznych.

24 Edward Rauch
25 Michał Dziekowski

Wojewoda: **Olpiński.**

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wojskowych.
Departament X L. 5875/III.

Warszawa, dnia 9 listopada 1921.

Wyjaśnienie w sprawie przeglądu członków rodziny popisowego starającego się o ulgę z art. 61 Tymcz. ust.

Do Dowództw Okręgowych Generalnych: Warszawa, Łódź, Kielce, Lublin, Kraków, Lwów, Poznań, Pomorze, Białystok, Brześć n. b.

W ślad rozkazu tut. z dnia 19 III. 1919 roku za L. 6614/II. Odprawa Nr. 50 p. 2) wyjaśniam, że w wypadku kiedy jeden z męskich członków rodziny popisowego, starającego się o ulgę z art. 61 Tymcz. ust. o powsz. ob. służby wojsk. zachorował obłożnie i w oznaczonym terminie przed Komisją Przeglądową stanąć nie może — strona interesowana winna przedłożyć świadectwo lekarskie wydane przez lekarza powiatowego z dokładnem określeniem diagnozy (choroby) oraz procentowem określeniem utraty zdolności do pracy danego członka rodziny. Ponadto wypadek powyższy winien być stwierdzony przez organa egzekutywne odnośnej władzy administracyjnej I. instancji (policję lub żandarmerję). Na podstawie powyższych dekumentów (świadectwo lekarza powiatowego i zaświadczenie policji lub żandarmerji) komisja przeglądowa może termin stawiennictwa do przeglądu odroczyć do czasu, w którym wymieniony będzie mógł stanąć osobiście do przeglądu lub wydać ostateczną decyzję w sprawie przyznania ulgi. Powyższe należy podać podległym P. K. U. do wiadomości i zastosowania się.

Z. R. Ministra Szef Departamentu
(—) **Hubischta**
Generał-pporucznik.

Odpis z rozkazu dziennego.

Sekcja Pob. Odpr. Nr. 50 punkt 2 z dnia 19 III. 1919.

Ulgi dla jedynych żywicieli L. 6614/II.

W wypadkach kiedy zachodzi wątpliwość, co do tego, czy dany popisowy może być rzeczywiście uważany za jedynego żywiciela rodziny i czy wobec tego można zastosować względem niego 61 art. Tymcz. Ust. o pow. obow. służby wojsk., winna Komisja Przeglądowa poddać przeglądowi lekarskiemu tych członków rodziny na których niezdolność do pracy powołuje się popisowy, a co do których zachodzi przypuszczenie, że są w stanie pracować na utrzymanie rodziny, od wyniku przeglądu należy uzależnić ostateczną decyzję.

Zgodność (—) podpis u. w. IX r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 18634/I/1. Tarnopol, dnia 19 maja 1922.

Przegląd członków rodziny popisowego, starającego się o ulgę w art. Tymcz. Ust. wojsk.

Do Pana Starosty (wszystkich).

Min. Spraw Wojsk. wydało w powyższej sprawie następujące wyjaśnienia: Reskryptem z dnia 9 listopada 1921 Dep. X L. 5875/III/IW. w wypadku kiedy jeden z męskich członkow rodziny popisowego, starającego się o ulgę z art. 61 Tymcz. ust. o powsz. obow. służby wojsk. zachorował obłożnie i w oznaczonym terminie przed Komisją przeglądową stanąć nie może, strona interesowana winna przedłożyć świadectwo lekarskie wydane przez lekarza powiatowego z dokładnem określeniem diagnozy (choroby) oraz procentowem określeniem utraty zdolności do pracy danego członka rodziny. Ponadto wypadek powyższy winien być stwierdzony przez organa egzekutywne Władzy administracyjnej I instancji (policję lub żandarmerję). Na podstawie powyższych dokumentów (świadectwa lekarza powiatowego i zaświadczenie policji lub żandarmerji), komisja przeglądowa może termin stawiennictwa do przeglądu odroczyć do czasu, w którym wymieniony będzie mógł stanąć osobiście do przeglądu lub wydać ostateczną decyzję w sprawie przyznania ulgi.

W wypadkach, kiedy zachodzi wątpliwość, co do tego czy dany popisowy może być rzeczywiście uważany za jedynego żywiciela rodziny i czy wobec tego można zastosować względem niego 61 art. Tymcz ust. o pow. obow. służby wojsk., winna Komisja przeglądowa poddać przeglądowi lekarskiemu tych członków rodziny, na których niezdolność do pracy powołuje się popisowy, a co do których zachodzi przypuszczenie, że są w stanie pracować na utrzymanie rodziny, od wyniku przeglądu należy uzależnić ostateczną decyzję.

O tem zawiadamiam Starostwo wskutek reskryptu Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 19 stycznia 1922 Nr. A. W. 2284.

Przytem nadmieniło Min. Spraw Wewn., że w sprawie badania kobiet, należących do rodziny proszącego o ulgę z art. 61 Tymcz. ust. o pow. obow. służby wojsk. bezwzględnie obowiązują nadal postanowienia okólnika Min. Spraw Wewn. z dnia 31 paźdź. 1919 Nr. I. W. 1480/1 oraz Min Spraw Wojskowych z dnia 6 lipca 1921 L. 23422/4438/21 Sekcja pob. i uzupełnień.

Treść tych okólników jest następująca:

A. Okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 31 października 1919 Nr. I. W. 1480. Na skutek pisma Min. Spraw Wojsk. z dnia 23 października 1919 r. Nr. 12526/I. zawiadamia się o Rozkazie Sekcji Pob. i Uzup. Min. Spraw Wojsk. Nr. 108 z dnia 30 czerwca 1919 L. dz. 8710/IV w którym ogłoszono, że kobiet, należących do rodziny, która wnosi prośbę o ulgę z art. 61 Tymcz. ust. o powsz. obow. służby wojskowej nie należy poddawać badaniu przez Komisje przeglądowe, celem stwierdzenia ich stopnia zdolności do służby wojskowej, a tylko żądać odnośnego zaświadczenia wójta względnie Komisarza policji.

Rozkaz ten rozszerza się obecnie także na stałe Komisje przy Wydziałach V DOGenów z tylko zmianą, że tak dla Komisji przeglądowych, jak i dla stałych Komisji drugiej instancji niewystarczające są zaświadczenia wójtów, a interesowane kobiety winne przedłożyć świadectwa lekarzy powiatowych.

O tem należy zawiadomić interesowane osoby za pośrednictwem wójtów i sołtysów.

B. Okólnik Min. Spraw Wojsk. z dnia 6 lipca 1921 L. 23422/4438/21:

Pan Prezydent Ministrów pismem z dnia 2 lipca 1921 zakomunikawał do Min. Spraw Wojskowych, że w kilku miejscowościach przy przeglądach wojskowych dotyczących reklamowanych, rzekomo dokonuje się przez lekarzy wojskowych oględzin lekarskich kobiet, członków rodzin popisowych, ubiegających się o ulgi z art. 61 Tymcz. ust. o powszechnym obowiązku służby wojskowej.

Z braku konkretnych danych Ministerstwa Spraw Wojskowych ponownie stwierdza się, że rozkazem Liczba 16774/12202/20-I z dnia 10 marca 1920 kwestja badania kobiet, członków rodzin popisowych, ubiegających się o ulgi z art. 61 Tymcz. ust. o pow. obow. służby wojsk., została już zasadniczo uregulowana, a mianowicie w ten sposób, że w odnośnych wypadkach winny P. K. U. względnie Komisje przeglądowe rozpatrywać podania o ulgi po uprzednim skierowywaniu kobiet, członków rodziny popisowych do lekarzy powiatowych, którzy w myśl okólnika Min. Zdrowia Publ. Nr. XIV 8924/411/20 z dnia 10 marca 1920 r. winni zainteresowanym kobietom wystawiać bezpłatnie urzędowe świadectwa Zdrowia.

Powołany okólnik Min. Zdrowia Publicznego Nr. XIV-8924/411/20 intymowano Panu Staroście okólnikiem b. Namiestnictwa z dnia 11 lipca 1921 roku L. 50858/7000/v. ex 1920.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 2846/I/4 Tarnopol, dnia 22 maja 1922.

Wyjaśnienia do art. 9 i 10 ustawy o dostarczenie środków przewozowych do budowy i utrzymania dróg publicz. i mostów.

Okólnik

do wszystkich P. Starostów.

Okólnikiem z dnia 15 listopada 1921 Nr. XI-2869 wystosowanym do wszystkich Okręgowych Dyrekcji Robót Publicznych wydało Min. Robót Publicznych (Dep. 4 drogowy) wyjaśnienie co do wykonywania art. 9 i 10 ustawy o dostarczeniu środków przewozowych do budowy i utrzymania dróg publicznych i mostów z dnia 10 grudnia 1920 Dz. U. R. P. Nr. 6 ex 1921 poz. 31.

Wskutek reskryptu Min. Spraw Wewn. z dnia 19 stycznia 1922 Nr. A. K. 1166 podaje do wiadomości Panu Staroście te wyjaśnienia o ile mają zastosowanie do okręgu administracyjnego tutejszego Województwa:

1) Przy wykonaniu art. 10 ustawy, gdzie przewidziane jest karanie w drodze administracyjnej należy stosować: przepisy o postępowaniu administracyjnem zawarte w austr. rozporządzeniu ministerjalnem z dnia 30 września 1857 (Dz. p. p. Nr. 198), według którego nakładanie i oznaczanie kar za czyny i zaniedbania, które uznano za karygodne, — należy do kompetencji Starostw, które wdrażają dochodzenia wskutek doniesień pisemnych lub ustnych publicznych czyli urzędowych, jak inżynierów powiatowych, lekarzy, policji państw., gminy, lub wskutek doniesień prywatnych.

2) Co do ściągania nałożonych grzywien obowiązuje austr. cesarskie rozporządzenie z dnia 20 kwietnia 1854 (Dz. U. p. 96) o wykonywaniu orzeczeń zarządzeń władz administracyjnych, według którego starostwo które nakłada grzywny, poleca również ściąganie ich i to na fundusz ubogich gminy, na której obszarze przekroczenia popełniono, gdyż według austr. dekretu kancelarji nadwornej z dnia 6 marca 1840 r. L. 4069 kary pieniężne nałożone za przekroczenia administracyjne, o ile nie oznaczono w odnośnych przepisach innego dla nich przeznaczenia, mają wpływać na fundusz ubogich miejsca, gdzie przekroczenie popełniono.

3) Zwrot opłat za furmanki najęte na koszt winnych niedostarczania furmanki zarządzać ma Starostwo na żądanie właściwego zarządu drogowego sposobem ustanowionym dla ściągania podatków państwowych, stosownie do postanowienia art. 10 ustęp 2 powołanej ustawy z dnia 10 grudnia 1920.

Wynagrodzenie za dostarczone furmanki wypłacają, stosownie do art. 9 powołanej ustawy, organa administracji drogowej za pośrednictwem urzędów gminnych, względnie miejskich.

Pośrednictwo urzędu gminnego lub miejskiego należy rozumieć w ten sposób, że urząd gminny będzie na żądanie zarządu drogowego zawiadamiał strony interesowane o miejscu i czasie wypłaty, którą dokona delegat zarządu drogowego w obecności organu urzędu gminnego, co winno być na liście płacy uwidocznionę.

Należy pouczyć w sposób odpowiedni Wydziały powiatowe, gminy i zarządy drogowe.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 17985/I/1. Tarnopol, dnia 26 maja 1922.

Ryczak Józef, poszukiwanie spadkobierców.

Ogłoszenie.

Po zmarłym urzędniku Starostwa prużańskiego, Józefie Ryczaku, pozostały rzeczy i gotówka 18.314 Mk. Wzywa się nieznanych z nazwiska i zamieszkania spadkobierców zmarłego, aby roszczenia do tego spadku zgłosili do Polskiego Urz. Wojew. w Brześciu n/B.

Za Wojewodę: **Leurman** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 19698. Tarnopol, dnia 1 kwietnia 1922.

LISTA ZNAWCÓW

dla oszacowania przedmiotów, mogących uledz wywłaszczeniu na rzecz Kolei Żelaznych, i do oznaczenia wynagrodzenia za wywłaszczanie praw wodnych w okręgu Lwowskiego Sądu Apelacyjnego na rok 1922.

W okręgu Województwa Tarnopolskiego:

Powiat Borszczów:

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

Tadeusz Dziubiński, właśc. realności w Mielnicy.
Bolesław Banatowski, dzierżawca dóbr w Bilczu Złotem.

Z zawodu leśnictwa:

Karol Weleniowski, nadleśniczy w Piszczatyńcach,
Aleksander Myszkowski, leśniczy w Cyganach.

Z zawodu budownictwa i inżynierji także dla wywłaszczeń praw i budowli wodnych:

Władysław Niemczewski, inżynier w Borszczowie,
Stanisław Gryglaszewski, kier. oddziału drogowego wydz. pow. Borszczów.

Powiat Brody:

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

Jan Madejski, właść. dóbr w Gajach hołoskowieckich.

Z zawodu leśnictwa:

Józef Rauch, nadleśniczy w Brodach.

Z zawodu budownictwa i inżynierji:

Franciszek Jaworski, inżynier państwowy Brody.

Dla wywłaszczeń praw i budowli wodnych:

Bolesław Rotter, w Suchodołach.

Powiat Brzeżany:

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

Konstanty Cywiński, właść. dóbr Płotycza,
Karol Wojciechowski, właść. dóbr Liliatyn.

Z zawodu leśnictwa:

Kazimierz Antonowicz, emer. dyr. lasów Brzeżany.

Z zawodu budownictwa i inżynierji:

Władysław Hartman, budowniczy Brzeżany.

Dla wywłaszczeń praw i budowli wodnych:

Wilhelm Rupf, radca budownictwa Brzeżany.

Powiat Buczacz:

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

Aleksander Gniewosz, właść. dóbr Potok Złoty.

Z zawodu leśnictwa:

Jan Szawłowski, właściciel dór Przewłoka.

Dla wywłaszczeń praw i budowli wodnych:

Izydor Opolski, inżynier, współwłaściciel spółki budowlanej Buczacz.

Powiat Czortków:

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

Jan Krajewski, gospodarz rolny Wygnanka,
Jan Wojtyński, gospodarz rolny Wygnanka.

Z zawodu leśnictwa:

Franciszek Nawratil, zarządca lasów Jagielnica,
Stanisław Wychowski, właść. dobr Szmankowczyki,
Jan Łosowski, zarządca lasów Wygnanka.

Z zawodu budownictwa i inżynierji:

Stanisław Geppert, inżynier Czortków,
Jan Wtórzecki, architekt Czortków.

Z zawodu fabrykantów:

Seweryn Kaźmirowski, właść. fabryki maszyn rolniczych Wygnanka,
Stanisław Jędrzejowski, właść. fabryki maszyn rolniczych Czortków stary,
Józef Jakubowski, właść. fabryki wyrobów betonowych Czortków.

Dla wywlaszczeń praw i budowli wodnych:

Stanisław Geppert, inżynier Czortków.

Powiat Husiatyn:

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

Józef Warszalewicz, gosp. grunt. Kopyczyńce,
Stanisław Smalawski, dyr. dóbr Kopyczyńce.

Z zawodu leśnictwa:

Romuald Kończakowski, nadleśniczy Kopyczyńce,
Edmund Włodkowski, nadleśniczy Jabłonów.

Z zawodu budownictwa i inżynierji:

Leon Baraniecki, inż. dróg kraj. Kopyczyńce,
Józef Wołoszyn. inż. Rady powiat. Kopyczyńce.

Powiat Kamionka Strumiłowa:

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

Kazimierz Bartmański, włcść. dóbr Sielec bieńkowy,
Józef Kupczyński, Kamionka Strumiłowa,
Hryń Koszycki, rolnik, Sokołów, poczta Żelechów.

Z zawodu leśnictwa:

Ludwik Asłanowicz, dyr. lasów w Grabowej,
Władysław Lenartowicz, dyrektor firmy Oikos, Sielec bieńkowy,
Józef Kromer, w Tadaniu.

Z zawodu budownictwa i inżynierji:

Franciszek Gołuszka, kierowzik pow. biura odbudowy Kamionka strumiłowa.
Jan Przewoda, budowniczy Kamionka strumiłowa.

Dla wywłaszczeń praw i budowli wodnych:

Jan Romanowski, inżynier Kamionka strumiłowa.

Powiat Podhajce:

Z zawodu gospodarstwa leśnego:

Stanisław Stobiecki, zarządca lasów Sulewy.

Z zawodu budownictwa i inżynierji:

Adolf Tintz, inżynier wydz. pow. Podhajce.

Z zawodu fabrykantów:

Włodzimierz Farumowski, właściciel fabryki maszyn Siółki ad Podhajce.

Powiat Przemyślany:

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

Jan Zeitleben, wtaść dóbr Żędowice.

Z zawodu leśnictwa:

Kazimierz Charzewski, zarzęca lasów Wypyski.

Z zawodu budownictwa i inżynierji:

Władysław Wisłouch, kierownik pow. biura odbudowy Przemyślany.

Z zawodu fabrykantów:

Henryk Pohoryles, inż., właść. tartaku Przemyślanach.

Dla wywłaszczeń praw i budowli wodnych:

Władysław Zamorski, inż. wydz. pow. Przemyślany.

Powiat Radziechów:

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

Jan Ross, kontroler zarządu dóbr w Radziechowie.
Jakób Völpel, dzierż. dóbr w Oczaciu poczta Łopatyn.
Szymon Pastel, dzierż. dóbr Dębiny poczta Ochladów.

Z zawodu leśnictwa:

Fmil Fischer, leśniczy w Hrycowoli.
Jan Gołębiowski, leśniczy w Pukaczowie.

Z zawodu budownictwa i inżynierji:

Jonasz Schrage, konces. budowniczy w Radziechowie.

Z zawodu fabrykantów:

Józef Pastel, właśc. tartaku w Hanuninie.

Dla wywłaszczeń praw i budowli wodnych:

Franciszek Wierzbicki, właśc. młyna Barytów.
Józef Kalinowski, właśc. młyna Obrotów,
Berl Drock, dzierż. młyna Monasterek brodzki.

Powiat Skałat:

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

Józef Geringer, dzierż. dóbr Malinik ad Kaczanówka,
Paweł Bortnik, zarządca dóbr Ostapie.

Z zawodu leśnictwa:

Adolf Jawec, zarządca dóbr Soroki.

Z zawodu budownictwa i inżynierji:

Alfred Aleksander, inż. Ekspozytury bud. Skałat.
Baltazar Zaleski, konces. budowniczy Skałat.

Dla wywłaszczeń praw i budowli wodnych:

Alfred Aleksander, inż. ekspozytury bud. Skałat.
Józef Geringer, dzierż. dóbr Malinik.

Powiat Tarnopol:

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

Kazimierz Garapich, właśc. dóbr Cebrów.
Bolesław Kuzian, dzierż. dóbr Szlachcińce.

Z zawodu leśnictwa:

Adam Zubrzycki, dyr. dóbr Mikulińce.
Mieczysław Skrobotowicz, radca leśnictwa Tarnopol

Z zawodu budownictwa i inżynierji:

Józef Bauer, inżynier w Tarnopolu.
Wilhelm Schaechter, budowniczy w Tarnopolu.

Z zawodu fabrykantów:

Juliusz Baar, właśc. browaru Tarnopol.
Daniel Stöckel, właśc. młyna Tarnopol.

Dla wywłaszczeń praw i budowli wodnych:

Teodor Rybak, inżynier Tarnopol.
Wacław Als, inżynier Tarnopol.

Powiat Trembowla:

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

Zygmunt Białobrzeski, właśc. dóbr Wolica ad Tremb.
Antoni Mrozowski, dzierż. dóbr Boryczówka.

Z zawodu leśnictwa:

Edward Adamski, nadleśniczy Łoszniów.
Edward Biłyk, nadleśniczy Krowinka.

Z zawodu budownictwa i inżynierji:

Włodzimierz Schuster, radca bud. Trembowla.
Józef Zakrzewski, budowniczy Trembowla.

Powiat Zaleszczyki:

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

Eugeniusz Wartanowicz, właśc. dóbr Dzwiniacz.
Jakób Skulski, właśc. dóbr Tłuste.
Dr. Oswald Kimmelman, właśc. dóbr Uhrynowce.

Z zawodu leśnictwa:

Tadeusz Chłopicki, zarz, lasów Szutrinimce.
Władysław Dobrzański, zarządca w Capówce.

Z zawodu budownictwa i inżynierji:

Jerzy Mańkowski, kierownik pow. biura odbudowy w Zaleszczykach.

Z zawodu fabrykantów:

Kazimierz Solecki, inżynier Zaleszczyki.

Powiat Zbaraż:

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego oraz dla wywłaszczeń praw i budowli wodnych:

Aleksander Fedorowicz, właśc. dóbr Klebanówka.
Władysław Małecki. właśc. dóbr Roznoszyńce.

Z zawodu budownictwa i inżynierji:

Edward Smarzewski, inż. i właśc. dóbr Kobyla.

Powiat Zborów:

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

Karol Lipiński, właśc. dóbr Chrabuzna.
Teodor Janiszewski, właśc. realności Zborów,

Z zawodu gospodarstwa leśnego:

Alojzy Bozowski. właśc. dóbr w Tustogłowach.
Stanisław Popiel, technik lasowy i urzędnik powiatowego biura odbudowy Zborów.

Z zawodu budownictwa i inżynierji:

Czesław Wurm, inżynier i kier. pow. biura odbudowy w Zborowie.

Powiat Złoczów:

Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

Władysław Bodnar, zarż. dóbr Podhorce.
Bolesław Listowski, właśc. dóbr. Płuhowczyk ad Płuhów.

Z zawodu leśnictwa:

Juliusz Tobis, dyr. lasów Podhorce.
Franciszek Juryk, samoistny gospodarz lasowy Białykamień.
Bolesław Lisowski, dyr. Lasów Bołozynów.

Z zawodu budownictwa i inżynierji:

Stefan Posacki, inż. i kier. pow. biura odb. Złoczów.
Zygmunt Herzog, kier. okręgu budowy Złoczów.

Z zawodu fabrykantów:

Jan Polisiuk, właśc. fabryki skór Złoczów.
Kazimierz Szczepkowski, właśc. warsztatu mechanicznego Złoczów.

ODPIS.

Generalna Dyrekcja Monopolu tytoniowego.

L. 5364/IV/22. Warszawa, dnia 12 kwietnia 1922.

Do Izby Skarbowej w Krakowie i we Lwowie.

Od dłuższego czasu zasypywanem jest Ministerstwo Skarbu i Generalna Dyrekcja Monopolu Tytoniowego licznemi skargami, że w Małopolsce w sklepach tytoniowych, wyrobów tytoniowych zupełnie braki i że można je nabyc wyłącznie tylko w handlu paskarskim.

W ostatnich dniach poruszano nawet kwestję tę w Sejmie Ustawodawczym.

Objaw ten jest tem dziwniejszy, że produkcja Fabryk Rządowych w ostatnich miesiącach znacznie się powiększyła, a Magazyny Sprzedaży wykazują też coraz-to większe ilości sprzedanych wyrobów. Głównym powodem niedomagań aprowizacji tytoniowej zdaje się być wobec tego fakt, a na który już niejednokrotnie zwracano uwagę i który stwierdzili tutejsi delegaci, że wyroby tytoniowe wydane z Magazynów i Fabryk hurtownikom nie dostają się w całości do legalnej rozsprzedaży między konsumentów w sklepach tytoniowych, lecz po drodze częściowo nikną, przedostając się widocznie do paska.

Wobec tego zechcą Izby, względnie podległe im Dyrekcje Okręgów Skarbowych na okoliczność tą zwrócić szczególniejszą uwagę, czuwając przez swe organa by hurtownicy w tym względzie nie dopuszczali się żadnych przekroczeń.

W razie stwierdzenia choćby najmniejszej w tej mierze nieprawidłowości postąpić należy w każdym wypadku bezwzględnie z całą surowością zarządzając usunięcie hurtownika po myśli § 77 poz. 5 P. S.

O treści niniejszego zarządzenia należy też powiadomić natychmiast władze polityczne i policyjne z prośbą o współdziałanie i zawiadamianie kompetentnych władz skarbowych o każdem dostrzeżonem przekroczeniu.

Kierownik w. z. (—) **Dr. Kreutz.**

Województwo Tarnopolskie.

L. 15942/III/1. Tarnopol, dnia 11 maja 1922.

Kontrola nad rozdziałem wyrobów tytoniowych.

Panu Staroście (do wszystkich)

Udziela się do wiadomości i wydania stosownych zarządzeń organom Policji Państwowej celem czuwania nad prawidłową rozsprzedażą wydzielonych tamt. trafikom wyrobów tytoniowych, o dostrzeżonych nadużyciach należy zawiadomić miejscowe organa nadzoru straży skarbowej.

Wojewoda w. z. **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 17508/III/2. Tarnopol, dnia 11 maja 1922.

Utrzymywanie w porządku ogrodów i skwerów przy gmachach rządowych.

Okólnik

do wszystkich Kierowników Starostw Tarnopolskiego Okręgu Wojewódzkiego.

Wskutek reskryptu Min. Robót Publicznych z 8 kwietnia 1922 Nr. IX-3569 wzywam Panów Kierowników, aby zwrócili uwagę na stan ogrodów i skwerów istniejących przy gmachach państwowych i dopilnowali przyprowadzenia do porządku tychże a w razie możności by założyli nowe.

Państwowe zarządy drogowe otrzymały od Tarnopolskiej Okręgowej Dyrekcji Robót Publ. stosowne polecenie, aby zarządom budynków publicznych udzielały rad technicznych co do otoczenia opieką istniejących ogrodów i skwerów albo co do założenia nowych.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Skarbu.
Generalna Dyrekcja Monopolu Tytoniowego.

L. 953/pr./IX/22. Warszawa, 8 kwietnia 1922.

Rozporządenie

Ministra Skarbu z dnia 8 kwietnia 1922 L. 953/pr/IX/22 w przedmiocie uprawy tytoniu w roku 1922 na obszarach b. zaboru austrjackiego i rosyjskiego.

Z pod zakazu uprawy tytoniu dla własnego użytku, wprowadzonego na rok 1922 rozporządzeniem z dnia 19 grudnia 1921 L. 2943/pr/21/GDMT., wyłącza się czasowo:

a) obszar Małopolski, położony poza rejonami uprawy tytoniu, oznaczonymi w rozporządzeniu Min. Skarbu z dnia 10 marca 1921 L. 594/pr/21/GDMT. Dz. urz. Min. Sk. N. 12 z roku 1921, i poza obszarami, do tych rejonów; a zatem nakaz ten utrzymuje się nadal w mocy, co do obszarów położonych w Okręgach skarbowych Tarnopol, Czortków, Kołomyja, Stanisławów, Brzeżany i co do powiatu sokalskiego.

b) obszar województw nowogrodzkiego, poleskiego i wołyńskiego jako też powiatów białostockiego, bielskiego, sokólskiego, wołyńskiego, białowieskiego i

grodzieńskiego, województwa białostockiego i powiatu chełmskiego województwa lubelskiego.

Na powyżej oznaczonych obszarach, z wyjątkiem obszaru gmin miejskich z ludnością ponad 20.000 mieszkańców można zatem wyjątkowo w b. r. uprawiać tytoń dla własnego użytku pod następującemi warunkami:

Przestrzeń przeznaczona pod uprawę nie może przekraczać 10 (dziesięciu) metrów kw.)5.27 sążni kw.) Przestrzeń powyższa stanowić ma jedną nierozdzielną całość. Plantowanie tytoniu łącznie z innemi roślinami jest zabronione. W jednem gospodarstwie, rolnem stanowiącem całość, chociażby należało ono do kilku osób. przestrzeń przeznaczona pod uprawę nie może przekraczać 10 metrów kw.; jedna osoba chociażby była właścicielem kilku gospodarstw może otrzymać na całym obszarze Państwa tylko jedno pozwolenie na uprawę tytoniu.

Od uprawy tytoniu dla własnego użytku należy uiścić opłatę w kwocie 300 (trzysta) mk. od przestrzeni do 5 metrów kw. włącznie, od przestrzeni przekraczającej 5 m. kw. opłata wynosi 600 (sześćset) Nk.

Dla własnego użytku uprawiać wolno tytoń tylko tym osobom, które uzyskają na rok bieżący pozwolenie na tę odprawę od miejscowych zarządów gminnych. O wydanie pozwolenia należy zgłaszać się do tych zarządów w nieprzekraczalnym terminie do dnia 15 czerwca 1922 b. r. Zgłoszeń, złożonych po tym dniu, bezwarunkowo nie będzie się przyjmować.

Zarządy gminne wydadzą zgłaszającym się pisemne pozwolenie na uprawę tytoniu bezwzględnie dopiero po uiszczeniu pełnej przypadającej opłaty. W pozwoleniu ma być podana przestrzeń zgłoszona pod uprawę **i kwota uiszczona tytułem opłaty.**

Gdyby właściwy zarząd gminny nie podjął się tego obowiązku, sadzenie tytoniu dla własnego użytku będzie w tej gminie bezwarunkowo wzbronione.

Zarządy gminne sporządzić mają wykaz udzielonych pozwoleń i pobranych opłat w odnośnej gminie w 2 egzemplarzach i w terminie do końca b. r. jeden egzemplarz tego wykazu przesłać najbliższemu oddziałowi kontroli skarbowej dla użytku przy przeprowadzaniu kontroli nad uprawą tytoniu, a drugi właściwej Dyrekcji okręgu skarbowego względnie Urz. Skarbowemu Akcyz. i Monopolów, te zaś odeślą otrzymany wykaz właściwemu Inspektoratowi Uprawy tytoniu, inspektoraty zaś przedłożą wszystkie otrzymane wykazy do dnia 15 łipca br. Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego podając łączną sumę uiszczonych opłat.

Ściągnięte opłaty obowiązane są żarządy gminne odesłać również w terminie do 30 czerwca b. r. do właściwych terytorjalnie kas skarbowych na rachunek Gene. Dyr. Monop. Tyt.

Od przyjmowania zgłoszeń uprawy tytoniu dla własnego użytku wykluczone są zarządy gminne, które będąc uprawnione do przyjmowania zgłoszeń w ub. roku, położone w nich zaufanie zawiodły lub nałożone na nie obowiązków ściśle nie wypełniły.

Władze skarbowe I. instancji mają bezzwłocznie zawiadomić te zarządy gminne o wykluczeniu ich od prawa przyjmowania zgłoszeń na rok bieżący z powyższych powodów i wyraźnie przytem zaznaczyć, że w gminach tych uprawa tytoniu dla własnego użytku nie jest dozwolona.

Zarządy gminne mogą przyjmować zgłoszenia do uprawy tytoniu dla własnego użytku tylko od tych mieszkańców gminy, którzy w roku ubiegłym nie dopuścili się żadnych przekroczeń odnośnie do uprawy tytoniu zaś osoby, które w ubiegłym roku uprawiały tytoń bez pozwolenia albo przypadającej opłaty nie uiściły albo też przy uprawie tytoniu dopuściły się przekroczeń lub nadużyć w szczególności zebrany tytoń sprzedały, wykluczone są bezwarunkowo od uprawy tytoniu w rb. i tym osobom bezwzględnie nie wolno wydawać pozwoleń na uprawę tytoniu. Obowiązkiem zarządów gmin, w których tytoń dla własnego użytku może być uprawiany, będzie pilnie czuwać nad tem, ażeby żadna osoba uprawiająca tytoń nie uchyliła się od zgłoszenia w uprawie lub od uiszczenia opłaty. O uprawie tytoniu bez pozwolenia, lub na obszarze większym od obszaru dozwolonego o bezprawnej sprzedaży tytoniu uprawianego dla własnego użytku winny zarządy gminne bezzwłocznie donosić właściwej władzy skarbowej I. instancji (urzędom skarbowym akcyz i monopolów, dyrekcjom urzędów skarbowych). Za czynności związane z uprawą tytoniu dla własnego użytku przyznaje się zarządom gminnym 25% tj. 1/4 część kwot, pobranych przez nie tytułem opłat od uprawy tytoniu w odnośnej gminie. Ten należny im udział potrącają zarządy gminne z kwot odwożonych tytułem tej opłaty do kas skarbowych. Reszta tj. 75% tych kwot przypada na rachunek Generalnej Dyrekcji Monopolu tytoniowego. O odwózce opłat od uprawy tytoniu do kas skarbowych, winny zarządy gminne zawiadamiać bezzwłocznie właściwe władze skarbowe I. instancji (urzędy skarbowe akcyz i monopolów, Dyrekcje okręgów skarbowych) wykazując sumę opłat pobranych i sumę kwot ściągniętych tytułem powyższego wynagrodzenia a władze te sprawdzą natychmiast ten rachuuek na podstawie otrzymanych wykazów pozwoleń i ewentualnie wydadzą potrzebne zarządzenia.

Wyprodukowane liście można zatrzymać dla własnego użytku lub odsprzedawać ustanowionym prze odnośny Inspektorat uprawy tytoniu organom, nie wolno zaś bezwarunkowo pod zagrożeniem surowych kar, które bezwzględnie będą stosowane odsprzedawać ich komu innemu.

Osoby, które uprawiać będą tytoń bez pozwolenia lub na obszarze większym od obszaru oznaczonego w pozwoleniu, tudzież osoby, które nieprawnie zużyją tytoń karane będą w Małopolsce według b. austrjackiej ustawy karno-skarbowej a w b. zaborze rosyjskim według ust. o akcyzie od tytoniu (art. 1165).

Rośliny tytoniowe, bezprawnie zasadzone, będą zniszczone. Tytoń zaś nieprawnie zużyty będzie skonfiskowany.

Obowiązkiem organów kontroli skarbowej będzie pilnie czuwać nad ścisłem przestrzeganiem niniejszych przepisów.

Opłaty, ściągnięte od uprawy tytoniu dla własne-

go użytku, należy zarachować na § 4 p. 2 (Monopol Tytoniowy) preliminarza budżetowego Minist. Skarbu.

Izby skarbowe wydadzą **natychmiast** stosowne zarządzenia celem powiadomienia o niniejszem rozporządzeniu ludności na obszarach dopuszczonych do uprawy tytoniu dla własnego użytku, tudzież celem ścisłego wykonania postanowień tego rozporządzenia. Władze te mają przy ogłoszeniu tych zarządzeń wyraźnie podkreślić, że pozwolenia na uprawę tytoniu dla własnego użytku wydane będą tylko pod warunkami w niniejszem rozporządzeniu określonymi i, że otrzymujący takie pozwolenie poddaje się wszelkim rygorom, wprowadzonym w niniejszym rozporządzeniu.

Minister Skarbu: (—) **Michalski.**

Województwo Tarnopolskie.

L. 15941/V/1. Tarnopol, dnia 28 kwietnia 1922.

Wszystkim Panom Starostom Województwa Tarnopolskiego udzielam do wiadomości.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 14670/V/4. Tarnopol, dnia 4 maja 1922.

Ograniczenia przywozu zwierząt i produktów zwierzęcych z Ukrainy sowieckiej.

Rozporządzenie

Województwa Tarnopolskiego z dnia 4 maja 1922 L. 14670/V/4 w przedmiocie ograniczenia przywozu i przewozu zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego, paszy objętościowej oraz niektórych przedmiotów z Ukrainy sowieckiej.

Wskutek Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 10 marca 1922 Dz. U. Rz. P. Nr. 21 poz. 180 znoszę niniejszem postanowienia Rozdziału I. tut. Obwieszczenia z dnia 30 listopada 1921 L. 11100/V/4 o środkach ochronnych księgosuszowi, ogłoszonego w Dzienntku Urzędowym Nr. 2 z roku 1921 i zarządzam natomiast na zasadzie §§ 4 i 5 ustawy z dnia 6 sierpnia 1909 o zapobieganiu i tępieniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. Rz. P. Nr. 177) co następuje:

§ 1. Zabrania się wprowadzania (przywozu) z Ukrainy sowieckiej na obszar Województwa tarnopolskiego jakoteż przewozu przez ten obszar:

a) bydła rogatego i innych zwierz. przeżuwających,
b) produktów względnie odpadków pochodzących ze zwierząt, wymienionych w p. „a"
c) kości wszelkiego rodzaju,
d) paszy objętościowej (słomy, siana).
e) wszelkich rodzajów podściółki,
f) nawozu stajennego (gnoju),
g) sprzętów stajennych używanych i uprzęży używanej,
h) odzieży i obuwia noszonych, przeznaczonych na sprzedaż,
i) gałganów (szmat).

§ 2. Wprowadzanie (przewóz) na obszar Województwa Tarnopolskiego jakoteż przeprowadzenie (przewóz) przez ten obszar:

a) koni,
b) trzody chlewnej w stanie żywym, przeznaczonej na rzeź natychmiastową, oraz mięsa wieprzowego,
c) drobiu żywego i bitego,
d) słoniny surowej, wędzonej i solonej,
e) smalcu wieprzowego,
f) łoju przetopionego w beczkach,
g) szczeciny w szczelnych workach i tłomokach,
h) wełny owczej,
i) skór zupełnie wysuszonych,
j) rogów, końców rogów i racic,
k) nabiału,

może się odbywać tylko koleją żelazną przez stację wchodu Podwołoczyska pod następującymi warunkami:

1) przeznaczone do wprowadzenia zwierzęta i produkty zwierzęce, wymienione w § 2 pp. a) do k) winny być zaopatrzone w świadectwa, wydane przez właściwą władzę administracyjną panstwa, z którego są wprowadzone, a stwierdzające, że pochodzą z okolic wolnych od zaraźliwych chorób zwierzęcych.

2) na wymienionej wyżej stacji wchodu zwierzęta i produkty z wyjątkiem nabiału podlegają badaniu przez rewirowego lekarza wererynaryjnego, zamieszkałego w Podwołoczyskach, produkty zaś wymienione pod g), h), i), j) — także dezynfekcji w odpowiednio urządzonych i przez Władzę konsentowanych zakładach dezynfekcyjnych pod dozorem fachowym i na koszt osoby wprowadzającej.

3) konie, przeznaczone do wprowadzenia (przeprowadzenia) podlegają w stacji wchodu postępowaniu rozpoznawczemu (malleinizacji ocznej) i tylko niereagujące i wolne od wszelkich chorób zaraźliwych mogą być dopuszczone w obręb granic Państwa.

4) zwierzęta, dopuszczone do wprowadzenia, winny być odstawione wprost do miejsca przeznaczenia, produkty, wymienione w pp. g), h). i), j) niniejszego paragrafu — wprost do fabryk — względnie do miejsc przeróbki.

O odejściu transportu zwierząt i produktów wymienionych w § 2; ze stacji wchodu lekarz weterynaryjny, który dokonał badania, winien zawiadomić na koszt właściciela transportu telegraficznie powiatowego lekarza weterynaryjnego i władzę administracyjną powiatową, w obrębie której położone jest miejsce przeznaczenia transportu a to celem wydania odpowiednich zarządzeń, zwłaszcza zaś wykonania po upływie trzech tygodni ponownej malleinowej próby ocznej u koni wprowadzonych;

5) transport kolejowy zwierząt i produktów podanych w § 2 c pochodzących z Ukrainy sowieckiej winien odbywać się na terenie Rzeczypospolitej wyłącznie w ładunkach całowagonowych, bez doładowywania w drodze. W wypadkach koniecznych przeładowanie transportu może się odbyć pod dozorem lekarza weterynaryjnego.

Transport kolejowy zwierząt winien się odbywać pod konwojem urzędowym. Koszta konwoju ponosi właściciel transportu.

§ 3. Wprowadzanie (przewóz) zwierząt i produktów, wymienionych w § 2, przez inne punkty wejścia, aniżeli wskazane w tym paragrafie, może się odbywać tylko za każdorazowem specjalnem pozwoleniem Ministra rolnictwa i Dóbr Państwowych, wydanem w porozumieniu z Min. Przem. i Handlu i Spraw Wewn. i na warunkach, które będą określone dla każdego poszczególnego wypadku.

§ 4. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do bydła, koni, świń i drobiu repatrjantów, co do których obowiązują przepisy art. VII § 3 punkt 5 Układu o repatrjacji (Monitor Polski Nr. 59 z 14/III 1921.

§ 5. Starostwa graniczne mogą w wyjątkowych wypadkach czynić odstępstwa od przepisów niniejszego rozporządzenia dla obywateli polskich, których grunta częściowo leżą poza linją graniczną—w stosunku do zwierząt gospodarskich tych obywateli oraz do produktów pochodzących z tych zwierząt lub gruntów.

§ 6. Przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia karane będą według rozdziału VIII ustawy o chorobach zaraźliwych zwierzęcych z dnia 6 sierpnia 1909 Dz. pp. Nr. 177.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia a temsamem znosi się równocześnie rozporządzenie b. Generalnego Delegata Rządu we Lwowie z dnia 17 lutego 1920 L. 15416/XVII/1038 powołane w p. 7 tut. obwieszczenia z dnia 7 grudnia 1921 L. 11400/V/4.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Wejewództwo Tarnopolskie

L. 17774/V/4. Tarnopol, dnia 5 maja 1922.

WYKAZ

panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych za czas od 16 kwietnia do 30 kwietnia 1922.

Nosacizna:

Pow. Borszczów: Borszczów, Skała, Jezierzany, Jezierzanka, Mielnica.
„ Brody: Zabłotce.
„ Brzeżany: Kozłów.
„ Buczacz: Buczacz, Zyznomierz, Nagorzanka.
„ Husiatyn: Kociubińce, Mszaniec.
„ Kamionka: Kupcze.
„ Radziechów: Hanunin.
„ Tarnopol: Kutkowce.
„ Zaleszczyki: Popowce, Korolówka, Worwolińce, Burakówka.
„ Zbaraż: Koszlaki, Kobyla.
„ Zborów: Białogłowy, Białokiernica, Cecowa, Kudynowce, Młynowce, Serwery, Torhów, Zarudzie.

Świerzb u koni:

Pow. Borszczów: Kozaczyzna, Teresin ad Borszczów.
Pow. Brody: Berlin, Koniuszków.
„ Buczacz: Medwedowce, Monasterzyska, Petlikowce stare, Zadarów.
„ Kamionka strum.: Horpin. Kamionka strum., Lisko, Nahorce małe, Streptów, Wierzblany, Zelechów wielki, Zelechów mały.
„ Podhajce: Stare miasto, Jabłonówka, Małowody, Popławy, Podhajce, Złotniki. Horożanka.
„ Przemyślany: Alfredówka, Krzywiec.
„ Radziechów: Batyjów, Monastyrek brodz., Niwice, Ohladów, Płowe, Podmanastyrek, Smarzów.
„ Skałat: Hałuszczyńce, Iwanówka, Supranówka Zielona, Sorocko, Kozina.
„ Zborów: Cecowa, Jackowce, Moniłówka, Mszana, Nesterowce, Olejów, Ostry garb, Perepelniki, Pleśniany, Pomorzany, Sławna, Torhów, Zborów.
„ Złoczów: Bołożynów, Płuhów.

Wścieklizna:

Pow. Borszczów: Jurjampol, Borszczów, Korolówka.
„ Brody: Koniuszków.
„ Brzeżany: Kozłów, Kurzany.
„ Kamionka str.: Kamionka str.
„ Podhajce: Podhajce, Złotniki.
„ Radziechów: Hanunin, Suszno.
„ Tarnopol: Hłuboczek wielki.
„ Trembowla: Trembowla
„ Zborów: Jarosławiec, Pomorzany, Trawotłoki, Zborów.

Cholera drobiu:

Pow. Brzeżany: Płotycza.
„ Kamionka: Spas.
„ Podhajce: Telacze.

UWAGA: Według reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i D. P. z 21 kwietnia 1922 L. 2362/Z. panował księgosusz w czasie od 15 do 21 marca 1922 w Województwie Lubelskim, powiat Łuków.

Województwo Tarnopolskie.

L. 17620/V/1 Tarnopol, dnia 9 maja 1922.

Leczenie zwierząt — partactwo weterynaryjne.

Okólnik

do wszystkich Starostw (Województwa tarnopolskiego).

Wskutek pisma D. O. K. Nr. VI. we Lwowie

z 25 kwietnia br. L. 15245/W. zawiadamia się, że zdemobilizowani sanitarjusze weterynaryjni nie są uprawnieni do wykonywania praktyki weterynaryjnej, chociażby się wykazali poświadazeniem odbytego kursu sanitarno-weterynaryjnego, wydanem przez Wojskowość.

Przytem przypomina się, że leczenie zwierząt dowowych przez osoby do tego nieuprawnione t. j. nie posiadające dyplomu lekarza weterynaryjnego stanowi przekroczenie rozporządzenia b. austr. Min. spraw wewnętrznych i sprawiedliwości tudzież najwyższej Władzy policyjnej z 30 września 1857 dzpp. № 198, które karać należy po myśli tegoż rozp. z uwagi na niski jak na obecne stosunki wymiar grzywny (1 do 100 zł.) aresztem od 6 godzin do 14 dni z prawem rekursu.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 17.776/V/5. Tarnopol, dnia 9 maja 1922.

Zarządzenia weterynaryjno sanitarno w Województwie lwowskiem z powodu ponownego wybuchu księgosuszu w Województwie lubelskiem.

Okólnik

do wszystkich Starostw Województwa tarnopolskiego.

Wobec ponownego wybuchu księgosuszu w Województwie lubelskiem — Urząd Wojewódzki we Lwowie reskryptem z dnia 18 kwietnia 1922 L. 2608/VII/4 ex 1922 wprowadził na obszarze tego Województwa i nadal w całej rozciągłości postanowienia obwieszczenia b. Namiestnictwa z dnia 6-go kwietnia 1921 roku L. 27641/XVII / 2174 (ogłoszonego w Gazecie lwowskiej z dnia 10 kwietnia 1921 r. Nr. 81).

Co podaje się do wiadomości.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 17.880/V/4. Tarnopol dnia 9 maja 1922.

Obrót końmi.

Obwieszczenie

Wojewody tarnopolskiego z dnia 9-go maja 1922 r. L. 17.880/V/4 zmieniające częściowo obwieszczenie Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu z dnia 7 grudnia 1921 L. 11.400/V/4 w przedmiocie ograniczenia obrotu zwierzętami jednokopytowemi na obszarze Województwa tarnopolskiego.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 4 kwietnia 1922 Dep. Wet. Nr. 410/Z/W. uchylam obwieszczenie tutejsze z dnia 7-go grudnia 1921 L. 11.400/V/4 ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Nr. 3 ex 1921, o ile dotyczy ono malleinizacji koni dopuszczonych do transportu kolejowego i pędzenia koni przez większe przestrzenie kraju i postanawiam co następuje:

Art. I. Ustęp. 3 ma w przyszłości opiewać:

Zakazuje się pędzenia zwierząt jednokopytowych przez większe przestrzenie Województwa.

Zwierzęta te wolno z zachowaniem obowiązujących przepisów pędzić i prowadzić z miejscowości lub ze stacji wyładowania jednego powiatu politycznego tylko do miejscowości tego samego lub sąsiedniego powiatu politycznego.

Zwierzęta jednokopytowe, doprowadzone na targowicę ze sąsiedniego powiatu albo też koleją z dalszych powiatów politycznych, wolno odpędzić z tej targowicy do którejkolwiek miejscowości bezpośrednio przylegającego powiatu, jeżeli są zaopatrzone w legalne paszporty zwierzęce z klauzulę lekarza weterynaryjnego, pełniącego nadzór nad targiem, zawierającą oprócz poświadczenin niepodejrzanego stana zdrowia zwierząt, także imię i nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela zwierząt i hajdaja, oraz miejsce przeznaczenia zwierząt.

Starostwa mogą jednak w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie udzielać wyjątkowo pozwojenia rolnikom lub hodowcom, nie trudniącym się handlem zwierzętami na pędzenie względnie prowadzenie tych zwierząt także do dalszych powiatów politycznych, jednak tylko wówczas, gdy chodzi o zwierzęta przeznaczone do użytku we własnem gospodarstwie. O udzieleniu takiego pozwolenia należy zawsze zawiadomić bez zwłoki władzę polityczną powiatową miejsca przeznaczenia zwierząt w danym razie telegraficznie na koszt strony.

Art. II, Ustep trzeci punktu 4 i drugl punktu 5 tracą moc obowiązującą.

Art. III. Inne postanowienia przytoczonego obwieszczenia pozostają nadal w mocy.

Art. IV. Obwieszczenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa tarnopolskiego.

To podaję do powszechnej wiadomości.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 10.867/V/1. Tarnopol, dnia 10 maja 1922.

Do Pana Starosty (wszystkich w Województwie).

W związku z prowadzoną przez G. U. Z. akcją parcelacyjną na podstawie ustawy o reformie rolnej, poleca się donosić każdorazowo i to bezzwłocznie Urzędowi Wojewódzkiemu o przeznaczeniu lub propo-

nowaniu przymusowego wykupu takich majątków, które mogą mieć znaczenie dla celów państwowych lub społecznych. W sprawozdaniach podawać należy obszar majątku, stan budynków oraz uzasadnienia ich użyteczności publicznej wzgl. społecznej.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 13.657/V/4. Tarnopol, dnia 16 maja 1922.

Obwieszczenie

Wojewody tarnopolskiego z dnia 16-go maja 1922 r. L. 13.657/V/4 w sprawie odkażania ładowni kolejow.

Z uwagi na obecny stan zaraźliwych chorób zwierzęcych zarządza się na podstawie §§ 2 i 11 ust. z dnia 6 sierpnia 1909 Dzpp. Nr. 177 i rozporządzenia wykonawczego z 15 października 1909 Dzpp. Nr. 178 oraz § 1 ustawy z dnia 19 lipca 1879 Dzup. Nr. 108 w brzmieniu zmienionem ustawą z 6 sierpnia 1909 Dzpp. Nr. 184 co następuje:

Ładownie kolejowe, miejsca gdzie się zwierzęta wsadza, wysadza i spędza, mostki i schody użyte do ładowania i wyładowania zwierząt w stacjach kolejowych, położonych na obszarze Województwa tarnopolskiego, należy aż do odwołania poddać odkażaniu po każdorazowem użyciu.

Odkażanie to ma być dokonane najpóźniej do 24 godzin po wyładowaniu względnie załadowaniu zwierząt a w każdym razie przed ponownem użyciem dotyczącego objektu.

Z nawozem, śmieciem i ściółką pochodzącą z tych objektów należy postępować taksamo jak z nawozem znajdującym się w wagonach, przeznaczonych do dezynfekcji. (§ 2 ustawy z dnia 19 lipca 1879 Dzpp. Nr. 108 w brzmieniu zmienionem ustawą z dnia 6-go sierpnia 1909 Dzup. Nr. 184).

Obwieszczenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w Dzienniku Urzędowym Województwa tarnopolskiego.

To się podaje do powszechnej wiadomości.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 16.863/V/4. Tarnopol, dnia 16 maja 1922.

Zwalczanie cholery drobiu.

Okólnik

do wszystkich Starostw Województwa tarnopolskiego,

Według otrzymanych wiadomości, zaraza cholery drobiu szerzy się coraz gwałtowniej, wyrządzając olbrzymie straty w tym dziale produkcji zwierzęcej.

Szerzenie się tej zarazy należy w pierwszym rzędzie przypisać niewątpliwie tej okoliczności, że nie uświadomiona należycie ludność nie przestrzega postanowień ustawowych, mających na celu tępienie tej zarazy, zwłaszcza zaś nie donosi o wybuchu jej i lekceważy zarządzenia wydane ewentualnie przez Starostwa na podstawie tut. okólnika z 19. listopada 1921, L. 9088/V/4.

Zechce przeto Pan Starosta wezwać przedewszystkiem tamtejszego referenta weterynaryjnego, by po myśli §§. 11 i 21 instrukcji tymczasowej Ministerstwa Rolnictwa i D. P. z dnia 2 maja 1921 w przedmiocie wykonywania państwowej służby weterynaryjnej, ogłoszonej w Dz. Urz. Min. Rol. i D. P. Nr. 11 z r. 1921, przy każdej nadarzającej się sposobności, ewentualnie drogą odczytów, wykładów, pogadanek, popularnych broszur i t. p. pouczał ludność o istocie, objawach chorobowych i sposobach rozszerzania się tej zarazy, oraz wszystkich środkach weterynarno-sanitarnych, służących do zwalczania jej, zwracając przytem uwagę na skuteczność stosowania szczepień ochronnych.

Dla ewentualnego zorganizowania tych szczepień winien on wejść w kontakt z lokalnemi organizacjami rolniczemi.

Celem wykrycia tajonych źródeł zarazy, zechce Pan Starosta bezzwłocznie zarządzić zbadanie stanu zdrowia wszystkiego drobiu przez miejscowych oglądaczy zwierząt pod kontrolą Policji Państwowej.

W razie urzędowego stwierdzenia cholery drobiu należy przestrzegać następujących postanowień:

1) Dla miejscowości zapowietrzonych wydać bezzwłocznie jaknajenergiczniejsze zarządzenia na podstawie §. 45 ustawy z 6 sierpnia 1909 Dzpp. Nr. 177. i odnośnego rozp. wykon. i przepilnować przez podwładne organa, by zarządzenia te były ścisle przestrzegane, kładąc główny nacisk na palenie padlin drobiu, rozrzucanych zazwyczaj po drogach, rowach, pastwiskach, kałużach i t. p.

2) Zakazać na podstawie punktu 4 §. 24 powołanej ustawy ustępu handlarzom drobiu do miejscowości zapowietrzonych, a w razie stwierdzenia zarazy we większej ilości gmin, wydać dla zapowietrzonego obszaru na podstawie §. 10 tejże ustawy zakaz handlu domokrążnego drobiem.

3) Zakaz wyprowadzania drobiu z miejscowości zapowietrzonych, zamkniętych po myśli ust. 5. Rozp. wykonaw. do §. 45 powołanej ustawy. należy ogłaszać w miastach i miasteczkach, do których drób z odnośnych miejscowości bywa z reguły wywożony.

4) Drób, wywieziony wbrew temu zakazowi, należy w miejscu przydybania go zakwestjonować i poddać go badaniu miejscowego oglądacza zwierząt. Drób wykazujący przy tem badaniu choćby najmniejsze objawy choroby wewnętrznej należy zabić i spalić, resztę zaś jako drób podejrzany zabić i wydać następnie właścicielowi po myśli §. 55 powołanej ustawy, winnych zaś pociągnąć do surowej odpowiedzialności.

5) Celem wymuszenia u ludności posłuchu i ścisłego przestrzegania wydanych w tym względzie zarządzeń, zechce Pan Starosta stosować wszelkie wskazane a ustawowo uzasadnione środki, nakładając

ewentualnie, wobec niskiego jak na dzisiejsze stosunki wymiaru grzywien pieniężnych, przewidzianego ustawą u 6 sierpnia 1909 Dzpp. Nr. 177, w wypadkach przekroczenia tych zarządzeń kary aresztu.

W końcu zechce Starostwo we wszystkich wypadkach urzędowego sprawdzenia cholery drobiu przedkładać tu bezzwłocznie krótkie sprawozdania weterynaryjne wraz z odpisem wydanych zarządzeń.

Wojewoda i **Olpiński** w. r.

ODPIS.

Min. Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

L. 1549/R. I. Warszawa, 29 kwietnia 1922.

W sprawie zwolnienia benzyny i nafty rolniczej od opłat.

Do Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu.

Min. Rolnictwa i Dóbr Państwowych, uprawnione przez Min. Skarbu do zwalniania od opłat na rzecz skarbu benzyny i nafty, otrzymuje obecnie od szeregu rolników podania, zakwalifikowane przez Starostwa, a niedostatecznie umotywowane. Najczęściej powtarzającym się błędem jest podawanie się poszczególnego rolnika o przydział całej cysterny benzyny lub nafty jednorazowo; uwzględnienie takiego podania jest racjonalne o tyle, o ile petent posiada w majątku swoim składnicę, mogącą pomieścić odrazu całą cysternę, oraz posiada środki finansowe, niezbędne dla zaangażowania znacznego kapitału na okres dłuższy. Jeżeli warunków tych niema, rolnik jest zmuszony do poszukiwania różnych ubocznych sposobów zużytkowania otrzymanego zwolnienia, co może bardzo łatwo spowodować różnorodne nieprawidłowości i przekroczenia. O wiele racjonalniej byłoby, gdyby referenci rolni, kwalifikujący odnośne podania, pouczali petentów, że należy starać się o zwolnienie każdorazowo takiej ilości kilogramów benzyny lub nafty, jaką petent ma możnośćodrazu nabyć, sprowadzić i zmagazynować u siebie. Min. Roln. i D. P. może wydawać zaświadczenia i na ilości mniejsze od 10 tonnowych, ponieważ zaświadczenia są wydąne niezwłocznie więc niema najmniejszej podstawy do występowania o zwolnienie ilości, przekraczającej normalne zużycie jednego okresu roboczego.

Min. Roln. i Dóbr Państw. prosi o zwrócenie uwagi w tym względzie referentom rolnym.

Za Ministra: (podpis nieczytelny).

Województwa Tarnopolskie.

L. 18034/V/I. Tarnopol, dnia 16 maja 1922.

Panom Starostom w Województwie.

Przesyła się w ślad reskryptu z dnia 23 marca 1922 L. 11582/V-1 do wiadomości z poleceniem jaknajściślejszego zastosowania do powyż. zarządzenia.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 19277/V/4. Tarnopol, dnia 20 maja 1922.

WYKAZ

panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych za czas od 1 maja do 15 maja 1922.

Nosacizna:

Pow. Borszczów: Borszczów, Skała, Jezierzany, Iwanie Puste, Jezierzanka, Mielnica.
„ Brzeżany: Kozłów, Dmuchawiec.
„ Buczacz: Nagorzanka.
„ Czortków: Kossów, Słobódka Dżuryn.
„ Husiatyn: Kociubińce, Mszaniec.
„ Kamionka: Kupcze.
„ Podhajce: Burty ad Horożanka.
„ Radziechów: Hanunin, Nowa wieś ad Suszno.
„ Skałat: Zadniszówka, Mołczanówka.
„ Tarnopol: Tarnopol.
„ Zaleszczyki: Popowce, Korolówka, Worwolińce, Burakówka, Tłuste miasto.
„ Zbaraż: Koszlaki, Kobyla, Białozórka.
„ Zborów: Białogłowy, Białokiernica, Cecowa, Kudynowce, Młynowce, Serwery, Torhów, Zarudzie, Zagórze.
„ Złoczów: Bałuczyn.

Świerzb u koni:

Pow. Borszczów: Kozaczyzna, Teresin ad Borszczów.
„ Brody: Berlin, Koniuszków.
„ Buczacz: Monasterzyska, Petlikowce stare, Zadarów.
„ Kamionka strum.: Horpin, Kamionka strumiłowa, Lisko, Nahorce małe, Sokale, Streptów, Wierzblany, Zelechów wielki, Zelechów mały.
„ Podhajce: Stare miasto, Jabłonówka, Małowody, Popławy, Podhajce, Złotniki, Horożanka.
„ Przemyślany: Krzywice.
„ Radziechów: Batyjów, Monastyrek brodz., Niwice, Ohladów, Płowe, Podmonastyrek, Smarzów.
„ Skałat: Hałuszczyńce, Iwanówka, Supranówka, Zielona, Sorocko, Kozina.
„ Zborów: Cecowa, Jackowce, Moniłówka, Mszana, Nesterowce, Olejów, Ostry garb, Perepelniki, Pleśniany, Pomorzany, Sławna, Torhów, Zborów.
„ Złoczów! Bołozynów, Płuhów.

Pomor świń:

Pow. Brody: Czernica.

Wścieklizna:

Pow. Borszczów: Jurjampol, Słobódka musz.
„ Przemyślany: Uszkowice.
„ Radziechów: Józefów, Stanin.
„ Skałat: Różyska, Tarnoruda, Mazurówka.
„ Tarnopol: Łuka wielka. Ihrowica.

„ Zaleszczyki: Nowosiółka, Winiatyńce.
„ Zborów: Panasówka.

Cholera u drobiu:

Pow. Brzeżany: Płotycza.
„ Kamionka: Spas, Wolica derewlańska.
„ Podhajce: Telacze.

UWAGA: Według reskryptu Min. Roln. i D. P. z 2 maja 1922 L. 2549/Z/W. panował księgosusz w czasie od 1 do 15 kwietnia 1922 w Województwie Lubelskim, powiat Łuków i Lubartów, a według odezwy Województwa Białostockiego z 2 maja 1922 L. 5/580 stwierdzono tę zarazę w powiecie białostockim.

Województwo Tarnopolskie.

L. 680/V/4. Tnrnopol, dnia 20 maja 1922.

Udzielanie pomocy lekarskiej zwierzętom, stanowiącym własność wojskową przez państwowych lekarzy weterynaryjnych.

Do Starostwa (wszystkim).

Wskutek reskryptu Min. Roln. i D. P. z dnia 3 maja 1922 Nr. 2330/O/W. zarządza się co następuje:

1) W nagłych wypadkach w nieobecności lekarzy wojskowych weterynaryjnych, obowiązani są państwowi lekarze weterynaryjni udzielać bezpłatnej pomocy lekarskiej zwierzętom stanowiącym własność wojska.

2) Za pomoc udzieloną poza miejscem stałej siedziby państwowego lekarza weterynaryjnego przysługuje mu prawo do zwrotu normalnych kosztów podróży i djet względnie do djet o ile dostarczono środków lokomocji w naturze.

3) Koszty interwencji lekarskiej pokrywa niezwłocznie Komisja gospodarcza danego oddziału wojskowego.

Nadmienia się, że do analocznych świadczeń w stosunku do zwierząt stanowiących własność Państwa i będących w rozporządzeniu władz administracyjnych wzgl. Policji Państw. obowiązani są również wojskowi lekarze weterynaryjni.

O tem zawiadomić należy państwowych lekarzy wet. w powiecie.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 20895/V/4, Tarnopol, dnia 27 maja 1922

Udzielanie pomocy lekarskiej koniom, należącym do Inspektoratów szkolnych.

Okólnik

do wszystkich Starostw Województwa Tarnopolskiego.

Wskutek reskryptu Min. Roln. i D. P. z dnia 14 maja 1922 L. 2519/W/O. zarządzam, by powiatowi lekarze wet. dokonywali co pewien czas przynajmniej raz na miesiąc badanie koni należących do Inspektoratów szkolnych (jedna para koni w każdem mieście powiatowem) i w razie potrzeby udzielali tym koniom pomocy lekarskiej.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 20907/V/4. Tarnopol, dnia 27 maja 1922.

Opłata na zwierzęta przyprowadzone na targi i jarmarki.

Okólnik

do wszystkich Starostw Województwa tarnopolskiego.

Z uwagi na obecne stosunki, uchylając okólnik b. Namiestnictwa z 20 lipca 1921 L. 93045/XVII/9026, upoważniam Starostwo w porozumieniu z Wydziałem Samorządowym do pozwolenia po zaciągnięciu opinji referenta weterynaryjnego począwszy od dnia 15 czerwca 1922 aż do odwołania na pobór za zwierzęta gospodarskie przyprowadzone na targi i jarmarki, na których dozór fachowy pełnią po myśli §. 9 ustawy z 6 sierpnia 1909 Dzpp. L. 177 **lekarze weterynaryjni,** opłat do wysokości nie przekraczającej:

I.

a) 150 Mk. za sztukę koni,
b) 100 Mk. „ „ bydła rogatego,
c) 60 Mk. „ „ świń tuczonych,
d) 20 Mk. „ „ cieląt, owiec, kóz, świń użytkowych i prosiąt.

Osseski przy matkach są wolne od opłaty targowej.

II.

30 Mk. za każdą sztukę do 10 sztuk a po
10 Mk. za każdą dalszą sztukę świń względnie cieląt przetrzymywanych w chlewach spędowych znajdujących się na targowicy na zwierzęta.

III.

50 Mk. do 50 klgr. a po 20 Mk. za każde dalsze 50 klgr. ciężaru zwierzęcia odważonego na wadze ustawionej na targowicy na zwierzęta.

Na targach, gdzie dozoru nie wykonują lekarze weterynaryjni, nie wolno pobierać opłat wyższych, niżeli podanych w okólniku b. Namiestnictwa z 20 lipca 1921 L. 93045/XVII/9026.

O tem należy zaraz zawiadomić uprawnionych do odbywania targów na zwierzęta domowe i dopilnować we właściwy sposób, aby w czasie trwania targu umieszczona była na miejscu widocznem i przystępnem

dla interesowanych taryfa opłat, zatwierdzona przez Starostwo z powołaniem się na niniejszy reskrypt, tudzież, aby pod żadnym pozorem nie żądano i nie pobierano za zwierzęta przyprowadzone na targi i jarmarki opłat nieprzewidzianych w dotyczącym regulaminie targów zwierzęcych lub niedozwolonej wysokości.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Roln. i Dóbr Państwowych.

Nr. 2632/O/W. Warszawa, dnia 13 maja 1922.

W sprawie opłat za badania prywatne w państwowych pracowniach rozpz. weterynaryjnych.

Do Pana Wojewody w Tarnopolu.

Zmieniając częściowo reskrypt Nr. 1362/O/W z dn. 27 marca b. r, ustanawia się aż do odwołania następujące normy opłat za badania dla celów prywatnych w państwowych pracowniach rozpoznawczych weterynaryjnych:

A. Badania bakterjologiczne.

1) Badania mikroskopowe 600 Mk. za sztukę
2) „ z użyciem sztucznych pożywek 1000 „ „ „
3) „ „ zwierząt dośw. 1000 „ „ „

dołączając do tego cenę rynkową użytego zwierzęcia.

B. Badania serologiczne.

1) Badania krwi na nosaciznę odczynem Bordet-Gengou (Wassermann) ewentualnie innym odczynem 600 Mk. za sztukę.

C. Sekcje.

1) Sekcja drobiu (ptaków) 500 Mk. za sztukę
2) Sekcja drobn. zwierz. 1000 „ „ „

D. Przygotowanie autowakcyny u materjału dostarczonego przez lekarza weterynaryjnego.

1) Z jednego gatunku bakterji 3000 Mk.
2) Z kilku gatunków bakterji (Mischvaccine) 5000 Mk.

Za Ministra
(podpis nieczytelny) Dyrektor Departementu.

Województwo Tarnopolskie.

L. 20896/V/4. Tarnopol, dnia 27 maja 1922.

Starostwu (wszystkim)

do wiadomości i zawiadomienia lekarzy weterynaryjnych, praktykujących w tamtejszym powiecie.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 18.916/VI. Tarnopol, dnia 16 maja 1922.

Koranie przekroczeń cen wytycznych.

Do Panów Starostów Województwa tarnopolskiego.

Jeden z Panów Starostów przedłożył Głównemu Urzędowi walki z lichwą tudzież Województwu wykaz cen wytycznych na miesiąc maj, w którym bezpośrednio po spisie artykułów znajduje się ustęp zagrażający przekroczenie cen wytycznych ukaraniem przez Starostwo.

Wobec tego wyjaśnia się ponownie, że ceny wytyczne nie mają charakteru cen taryfowych w myśl ustawy z dnia 2 lipca 1920 i dlatego stosowanie **do nich art. 4 tej ustawy jest niedopuszczalne.** Przekroczenia takie mogą być karane tylko w myśl art. 19 ustawy i to przez Starostwa **mandatem** (art. 45) a ostatecznie przez Sądy. To samo odnosi się do podbijania cen (art. 17) i do wykupywania po drodze (art. 18).

Art. 4 mógłby być stosowanym dopiero wtedy, gdyby Rada Min. na zasadzie art. 2 zdecydowała się wydać rozporządzenie nadające cenom wytycznym ten charakter.

Zarazem wzywa się Panów Starostów, aby wobec tego, że II. instancją w sprawach o przekroczeniu art. 4 ustawy z 2 lipca 1920 Dz. U. Rz. p. p. Nr. 37 jest Główny Urząd walki z lichwą, przedkładali rekursy w tych sprawach wniesione temu Urzędowi bezpośrednio.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo Tarnopolskie

L. 20.063/VI/1. Tarnopol, dnia 19 maja 1922.

Lichwa mieszkaniowa w miejscowościach kuracyjnych i wypoczynk.

Do wszystkich PP. Starostów Województwa tarnop.

Komisarz Nadzwyczajny do zwalczania drożyzny reskryptem z dnia 10 maja 1922 L. 30/22 zauważył, że w ostatnich czasach ujawniły się powszechne skargi na pobieranie niestosunkowo wysokich cen za wynajmowanie mieszkań w miejscowościach kuracyjnych i wypoczynkowych.

Zwracam się do Pana Starosty z poleceniem, aby mając publiczny interes na oku ze swej strony zbadał tę sprawę i w razie stwierdzenia uprawiania lichwy przez właścicieli lub zarządców domów, tudzież przez posiadaczy mieszkań, **wdrożyli natychmiast** z całą energią przeciwko winnym dochodzenia w myśl art. 23 ust. z 2 lipce 1920 Dz. u. Nr. 67 poz. 449.

O wydanych zarządzeniach zechce Pan Starosta zawiadomić mię w nieprzekraczalnym terminie dni 8.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 20.064/VI/1. Tarnopol dnia 10 maja 1922.

Pośrednictwo i wykupno środków żywności od ludzi zdążających na targ lub na targu w celu dalszego zarobkowego pozbycia.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Tarnop.

Wskutek reskryptów Nadzwyczajnego Komisarza do zwalczania drożyzny z dnia 10 maja 1922 L. 81/22 i z dnia 12 maja b. r. L. 91/22 przypomina się Panu Staroście, że jednym z powodów nienormalnego obrotu artykułami pierwszej potrzeby jest nadmierne pośrednictwo w handlu, a zwłaszcza nielegalne jakie rozwinęło się w czasie wojny i trwa dotychczas.

Ten sposób handlu rozwielmażnia się coraz silniej i przyczynia się w dłużej mierze do podwyżki cen artykułów pierwszej potrzeby.

Wobec powyższego polecam Panu Staroście natychmiast wydać zarządzenia w kierunku energicznego i zupełnie bezwzględnego tępienia nielegalnego pośrednictwa i handlu na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów.

Nadto zechce Pan Starosta wydać natychmiast zarządzenia aby artykuł 18 ustawy z dnia 2 lipca 1920 Nr. 67 Dz. Urz. Rzp. P. o zwalczaniu lichwy wojennej był ściśle stosowany i aby przeciwdziałano z całą siłą przeciw wykupywaniu po drodze od zdążających na targ lub na targu przedmioty powszechnego użytku w celu dalszego zarobkowego pozbycia.

Ponadto wyjaśnia się, że przeciwdziałanie w wykupywaniu na targu przedmiotów powszechnego użytku należy skierować przeciw osobom handlującym, które wykupują przedmioty te przed urzędownie oznaczoną godziną, od której dozwolony jest wykup dla dalszej odsprzedaży osobom handlującym. Również należy zwalczać na targu nielegalne pośrednictwo w handlu t. j. prowadzone przez osoby w zupełności nieposiadaące uprawnien handlowych względnie przemysłowych (karty przemysłowej-patentu handlowego), albo posiadające uprawnienia, ale opiewające na innego rodzaju handel lub przemysł, aniżeli wykonują na targu (n. p. mają uprawnienia handlowe na owoce a skupują na targu nabiał).

Odpis wydanych w tym kierunku zarządzeń zechcy Pan Starosta przesłać mi w nieprzekraczalnym terminie dni 8.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 17009/VII/2. Tarnopol, dnia 4 maja 1922.

Rozdział subwencji i zapomóg za I. kwartał 1922 roku.

Rozdział subwencji.

Min. Pracy i Opieki Społecznej udzieliło na mój wniosek niżej wymienionym instytucjom humanitarnym następujących subwencji względnie zapomóg:

Cześcijańskiemu domowi kalek w Brodach Mk. 5000, Domowi sierót polskich w Brodach 60.000, Zakładowi sierót polskich w Starych Brodach 10.000;

Zakładowi sierót polskich w Brzeżanach Mk. 45.000, Bursie im. Jakubowicza w Brzeżanach 70.000, Tow. św. Wincentego à Paulo w Brzeżanach 12.000;

Schronisku sierót w Buczaczu Ma. 100.000, Bursie im. Głowackiego w Buczaczu 50.000;

Ochronce w Jagielnicy Mk. 20.000;

Ochronce Internatowi w Skałacie Mk. 30.000;

Ochronce w Zaleszczykach Mk. 30.000;

Ochronce w Zbarażu Mk. 20.000;

Pow. domowi dla nieuleczalnych w Złoczowie Mk. 5.000;

Zakład SS. Dominikanek w Tarnopolu 100.000, Ochronce polskiej im. Św. Józefa w Tarnopolu 75.000, Ochronce żyd. im. Fleischmana w Tarnopolu 50.000, Przytułkowi ul. Miodowa w Tarnopolu 5.000, Przytułkowi ul. Szewczenki w Tarnopolu 5.000, Przytułkowi ul. Ostrogskiego w Tarnopolu 5.000, Tow. św. Wincentego à Paulo w Tarnopolu 20.000, Bursie polskiej T. S. L. w Tarnopolu 25.000, Przytułkowi ul. Lenartowicza w Tarnopolu 5.000.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski.**

Województwo Tarnopolskie.
Wydział zdrowia publicznego.

L. 16127/VIII/1. Tarnopol, dnia 2 maja 1922.

W odpowiedzi na niejednokrotne zapytania Wojewódzkich i Powiatowych Urzędów Zdrowia w sprawie: 1) leczenia osób znajdujących się w aresztach policyjnych, 2) orzekania o stanie zdrowia aresztowanych, podejrzanych o chorobę umysłową, 3) dokonywania oględzin zwłok przy wstępnych dochodzeniach policyjnych o przyczynach śmierci, Min. Zdrowia Publ. reskryptem z 23 marca br. Nr. Adm. 9198/901/22, wyjaśniło, że:

ad 1). Udzielanie pomocy lekarskiej osobom znajdującym się w aresztach pol., należy do obowiązków magistratów względnie gmin (Zasada Ust. Sanit. z dn. 19 lipca 1919 Art. 3 p. 6 Dz. Ust. Nr. 63 poz. 371), o ile aresztowany wskutek ubóstwa nie może sam u-

iścic opłaty za pomoc lekarską (Dekret o sam. z dnia 4 lutego 1919 Art. 11, p. 6, Dz. Ust. Nr. 13, poz. 140).

ad 2 i 3). Czynności sanitarno policyjne jak to orzekanie o stanie zdrowia osób zatrzymanych w aresztach policyjnych, podejrzanych o chorobę umysłową, oraz dokonywania oględzin zwłok przy wstępnych dochodzeniach policyjnych o przyczynach śmierci, należą do obowiązków lekarzy powiatowych, a w miastach wydzielonych z powiatów, do sanitarnych organów komunalnych.

Za Wojewodę: **Dr. Kułakowski.**

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Zdrowia Publicznego.

L. 15055/VIII/2. Tarnopol, dnia 3 maja 1922.

Kasy chorych — nadzór lekarski państwowy.

Okólnik

do wszystkich Starostw.

Min. Zdrowia Publ. reskr. z dnia 31 marca 1922 Nr. H. 10296/1364/22 ustanowiło Naczelnika Wydziału Zdrowia Publicznego przy Wojew. Tarnop. delegatem Min. Zdr. Publ. do Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń.

Obowiązkiem delegata jest czuwanie nad działalnością kas chorych w zakresie lecznictwa. Nadzoru dokonuje delegat osobiście lub przez podwładny personal fachowy. Między innemi należy również do obowiązku delegata współdziałanie w powoływaniu komisji rozjemczych do spraw z lekarzami.

O tem zawiadomią Starostwo Zarządy Kas chorych z tem, że do czasu powołania Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń winny Kasy chorych przedkładać sprawozdania i wykazy z zakresu lecznictwa Wydz. Zdr. Publ. przy Województwie.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Zdrowia Publicznego.

L. 18196/VIII/2. Tarnopol, dnia 9 maja 1922.

W sprawie zamawiania druków.

Okólnik

do wszstkich Starostw.

Polecam Starostwom, aby w sprawie wszelkich druków na sprawozdania lekarskie zwracały się do Wydziału Zdrowia Publ. Województwa.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Zdrowia Publicznego.

L. 18391/VIII/2. Tarnopol, dnia 10 maja 1922.

Świadectwa fizycznego uzdolnienia dla kandydatów stanu nauczycielskiego.

Okólnik

do wszystkich Starostw.

Wskutek odezwy Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego z dnia 28 kwietnia 1922 L. 2390/I. S., polecam wezwać lekarzy powiatowych, aby badanie stanu zdrowia kandydatów nauczycielskich obojga płci przeprowadzali z całą ścisłością, gdyż zdarzają się liczne wypadki, że nauczyciel okazuje się już w pierwszym roku służby niezdolnym do zawodu nauczycielskiego przeważnie z powodu gruźlicy i zakaża nią bardzo wrażliwy na gruźlicę organizm młodzieży szkolnej, zaś przez częste długie urlopy naraża Skarb Państwa na niepowetowane straty.

Świadectwa fizycznego uzdolnienia do zawodu nauczycielskiego należy wystawiać na formularzu przepisanym w myśl rozp. Min. W. R. i O. P. z dnia 4 czerwca 1921 Nr. 16100,1 podanym w Biutetynie M. Z. P. z 1921 r. Nr. 5 strona 71.

Formularzy dostarcza książnica Polska T. N. S. W. Lwów ul. Czarnieckiego L. 22.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Zdrowia Publicznego.

L. 18906 VIII/2. Tarnopol, dnia 10 maja 1922.

Dr. Riso-Malcow, bezprawna praktyka lekarska.

Okólnik

do wszystkich Starostw.

Min. Zdrowia Publ. reskryptem z 26 kwietnia 1922 Nr. Adm. 11662/1174/22 podaje do wiadomości, że Dr. Sergjusz Palla de Riso-Malcow, który ostatnio pracował w Baranowiczach w charakterze ordynatora szpitala Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarjatu z którego to stanowiska, jako nieodpowiedni został zwolniony, nie uzyskał pozwolenia Ministerstwa na prawo praktyki, gdyby przeto zjawił się gdziekolwiek należy mu praktyki lekarskiej zabraniać.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

Województwo tarnopolskie.
Wydział Zdrowia Publicznego.

L. 18907/VIII/3. Tarnopol, dnia 16 maja 1922.

Farmaceuci — stopnie akademickie i zawodowe tytuły uzyskane w państwach zaborczych.

Okólnik

do wszystkich Starostw.

Min. Zdr. Pub. resk. z dnia 29 kwietnia 1922 Nr. F. $\frac{13711/22}{968}$ wyjaśniło, że farmaceutom, którzy wykażą się świadectwami na stopnie i tytuły zawodowe, uzyskanemi w państwach zaborczych, przysługują prawa analogiczne jak lekarzom, których sprawa ważności dyplomów lekarskich uzyskanych w państwach zaborczych, uregulowana została ustawą z dnia 2 grudnia 1921 w przedmiocie wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskiem.

Zgodnie więc z zasadą, przyjętą w art. 2 zacytowanej Ustawy osoby, które uzyskały obywatelstwo polskie i które wykazują się dyplomami względnie świadectwami na tytuły oraz stopnie zawodowe farmaceutycznemi, wydawane przez uniwersytety dawnych państw: rosyjskiego przed 27-go listopada 1917 r., austrjackiego przed 1 listopada 1918 r. i niemieckiego przed 27 grudnia 1918 r. mogą korzystać z praw zawodowych, określonych przepisami odnośnych ustaw, na terenie, na którym przepisy te obowiązują, osoby zaś, które posiadają dyplomy względnie świadectwa, wydane po tych terminach winny je nostryfikować w jednym z uniwersytetów polskich, które nadają stopnie tego samego typu.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów.

Nasza L. Dz. 3464/II. Warszawa, 12 grudnia 1921

Instrukcja

w sprawie udzielania pomocy lekarskiej przez powiatowe i Wojewódzki (Okręgowe) Urzędy Zdrowia.

W uzupełnieniu okólnika o reorganizacji nadzoru sanitarnego i pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszów państwowych z dnia 15. II. r. b. Nr. 3559, umieszczonego w Nr. 11 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Poczt i Telegrafów. Ministerstwo Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Ministerstwem Zdrowia Publicznego podaje do wiadomości i ścisłego zastosowania się, co następuje:

1) Chorzy pracownicy Poczt i Telegrafów pragnący udać się o poradę do lekarza oddziałowego, (lekarza przy powiatowych lub Wojewódzkich Urzędach Zdrowia), powinni otrzymać od swego zwierzchnika „kartę porady“, którą obowiązani są wręczyć lekarzowi. Ponieważ były wypadki, że z kartami porady, wydanemi pracownikom. zgłaszały się osoby, nie mające prawa do korzystania z pomocy lekarskiej na koszt państwowy, pożądanem jest, aby chorzy, udający się do lekarza mieli przy sobie dowód osobisty (paszport, legitymacja) dla przedstawienia lekarzowi w razie zażądania.

2) Wobec tego, że Naczelnicy Urzędów wielokrotnie kierowali chorych do niewłaściwych specjalistów, należy wszystkich bez wyjątku chorych kierować tylko do lekarza oddziałowego, który w razie potrzeby będzie wydawał „kartę porady“ do właściwego specjalisty.

3) Naczelnicy Urzędów sami nie powinni delegować lekarza do chorego dla udzielania porady lekarskiej, o ile ten ostatni nie żąda pomocy lekarza oddziałowego, gdyż lekarz często jest postawiony w przykre położenie, narzucając się niejako ze swymi radami wbrew życzeniu chorego.

4) Wezwania do obłożnie chorych powinny być doręczane lekarzowi oddziałowemu przed godziną wyznaczoną przez okręgowe, wojewódzkie lub powiatowe urzędy zdrowia,. gdyż o ile wezwanie będzie doręczone później, nie można zagwarantować, że lekarz odwiedzi chorego tego samego dnia.

Na wezwanie telefoniczne lekarza mają prawo odmówić wyjazdu z wyjątkiem wypadków nagłych.

5) Chorzy funkcjonarjusze, o ile stan ich zdrowia na to nie pozwala, powinni sami udawać się do ambulatorjum do lekarza oddziałowego, a nie wzywać do siebie jak to dotychczas się praktykowało.

UWAGA: Jeżeli będzie stwierdzone, że lekarz został wezwany do chorego niepotrzebnie, gdyż chory ten mógłby doskonale sam udać się do ambulatorjum, koszta takiej wizyty lekarskiej mogą być ściągnięte od pracownika, który wezwał lekarza.

6) Jeżeli funkcjonarjusz nie może przyjść na służbę, powinien natychmiast zawiadomić swoją władzę o przyczynie nieobecności na służbie, ewentualnie przedstawić świadectwo lekarza oddziałowego lub prywatnego.

7) Zaświadczenie o chorobie, ewentualnie o potrzebie zwolnienia od zajęć na czas krótki wydaje funkcjonarjuszowi lekarz do rąk zaświadczenie to funkcjonarjusz obowiązany jest niezwłocznie doręczyć swemu zwierzchnikowi.

8) W wyjątkowych wypadkach może Urząd prosić lekarza oddziałowego o skonstatowanie stanu zdrowia chorego funkcjonarjusza w jego mieszkaniu, nawet i po przedstawieniu przez tego chorego świadectwa lekarza prywatnego.

9) Kandydatów na posady dla zbadania stanu ich zdrowia oraz funkcjonarjuszy nieobłożnie chorych, pragnących otrzymać dłuższy urlop dla poratowania zdrowia, należy skierowywać z odpowiednią odezwą

do okręgowego, względnie powiatowego lub Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia w Warszawie okręgowy Urząd Zdrowia jest czynny między 10-tą rano codziennie, oprócz niedziel i świąt.

Chorzy tacy będą badani przez specjalną Komisję lekarską, która podobne sprawy załatwia i dla innych Ministerstw.

10) Wojewódzkie (okręgowe) i powiatowe Urzędy Zdrowia nie będą zwracały kosztów lekarstw, zapisywanych przez lekarzy prywatnych.

11) Funkcjonarjusze, niezadowoleni z orzeczenia lekarza terapeuty w przypadkach krótkotrwałej niemożności stawienia się do służby z powodu rzekomej choroby, mogą odwołać się do właściwego, powiatowego, względnie Wojewódzkiego, (okręgowego) Urzędu Zdrowia z prośbą o ponowne zbadanie stanu ich zdrowia.

12) Świadectwa lekarskie, wystawiane przez powiatowe i Wojewódzkie (Okręgowe) Urzędy Zdrowia na pisemne żądanie władz państwowych będą tym władzom przesyłane wprost w charakterze poufnym.

Województwo Tarnopolskie
Wydział Zdrowia Publicznego.

L. 19494/VIII/4. Tarnopol, dnia 16 maja 1922.

Pomoc lekarska dla funkcjonarjuszów Poczt i telegrafów.

Okólnik

do wszystkich Starostw.

Odnośnie do reskryptu Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 4 maja 1922, Nr. H.$\frac{36634/22}{3335}$ udzielam do wiadomości oraz zawiadomienia lekarzy powiat. i lekarzy udzielających pomocy lekarskiej funkcjonarjuszom państwowym.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Zdrowia Publicznego.

L. 19195/VIII/2. Tarnopol, dnia 19 maja 1922.

W sprawie rozdziału gumowych rękawiczek.

Okólnik

do wszystkich Starostw.

Naczelny Nadzwyczajny Komisarjat dla spraw walki z epidemjami w Warszawie udzielił Województwu rękawiczki gumowe do rozdziału między lekarzy powiatowych.

Każdy powiat otrzyma po cztery pary rękawiczek za przedłożeniem kwitu podpisanego przez lekarza powiatowego i kierownika Starostwa, zaopatrzonego pieczęcią okrągłą Starostwa.

Rękawiczki są do pobrania w Wojewódzkim Urzędzie Zdrowia w Tarnopolu (Starostwo) w godzinach urzędowych. Po rękawiczki nie należy wysyłać umyślnych wysłańców na koszt Skarbu Państwa, lecz należy je pobrać przy nadarzającej się sposobności.

Rękawiczek tych wolno używać lekarzowi powiatowemu przy wszystkich czynnościach związanych z akcją tłumienia epidemji, używanie ich zatem do obdukcji zwłok sądowo lekarskich jest wzbronione.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Zdrowia Publicznego.

L. 20522/1576/VIII/2. Tarnopol, 21 maja 1922.

Zarządzenia ochronne przeciw cholerze.

Okólnik

do wszystkich Starostów.

Zwracam uwagę na postanowienia Dziennika urzędowego N. N. Komisarjatu do walki z epidemjami Nr. 4 z 29 kwietnią 1922 odnośnie do pozycji 40 dotyczącej przymusowego szczepienia przeciwcholerycznego, które zmianiają częściowo zarządzenia wydane tut. okólnikiem z dnia 1 kwietnia 1922 L. 11132/VIII/2.

Polecam wydać odpowiednie pouczenia o zarządzeniu przymusowego szczepienia przeciw cholerycznego. Przeciw osobom opornym należy zastosować przymusowe dostawienie do punktu szczepiennego i stosować sankcje karne w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1919 Dz. Ust. Nr. 67 poz. 402.

Przeprowadzenie dochodzeń administracyjno-karnych przekaże Pan Starosta odpowiedniemu urzędnikowi.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Zdrowia Publicznego.

L. 20368/VIII/2. Tarnopol, dnia 22 maja 1922.

Położna Białowąs Maarjnna wyrok sądowy.

Okólnik

do wszystkich Starostw.

Min. Zdrowia Publ. podaje do wiadomości, że zamieszkała we wsi Kadzidło, gminy Dylewo, powiatu

Ostrołęckiego, położna Marjanna Białowąs wyrokiem Sądu apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 lutego 1922 na mocy art. 66 K. K. rosyjskiego skazaną została na 4 lata więzienia, zastępującego dom poprawy.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Zdrowia Publicznego.

L. 20023/VIII 2. Tarnopol, dnia 20 maja 1922,

Ewidencja lekarzy; nadsyłanie kart statystycznych.

Okólnik

do wszystkich Starostw.

Celem prowadzenia dokładnej ewidencji lekarzy zamieszkujących na terenie Województwa tarnopolskiego, polecam wszystkim Starostom aby nowoosiedlający się w powiatach lekarze byli jaknajrychlej zgłaszani do Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia przy równoczesnym przedłożeniu kart statystycznych odnośnych lekarzy. Również daty dotyczące zmian miejsca pobytu (przesiedlenia do innego powiatu lub do innej miejscowości względnie poza obręb terytorjum Województwa) powinne być bez zwłoki Województwu donoszone.

Karty statystyczne winne być we wszystkich rubrykach jaknajdokładniej wypełniane i własnoręcznie przez dotyczących lekarzy podpisane.

Odbierający zaś karty lekarze powiatowi stwierdzają na odwrotnej stronie, że rubryki wypełnione są zgodnie z przedłożonymi dokumentami.

Lekarze nie mający uprawnienia do wykonywania praktyki lekarskiej obowiązani są również do wypełniania kart statystycznych, zatem karty i tych lekarzy należy Województwu przedkładać.

Lekarzy, którzy dotychczas kart statystycznych nie wypełnili należy wezwać do wypełnienia i nadesłania tychże starostwu, i przedłożenia Województwu.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo Tarnopolskie
Wydział Zdrowia Publicznego.

L. 21598 VIII 2 Tarnopol, dnia 29 maja 1922.

Krowianka ospowa — bezpłatne dostarczenie jej.

Okólnik

do wszystkich Starostw.

Ustawa z 19 lipca 1919 Dz. U. R. P. № 63 poz. 372 oraz rozpoz. Min. Zdr. Publ. z 15 marca 1922 Dz. U. R. P. № 32 poz. 261 w przedmiocie przymusowego szczepienia ochronnego przeciw ospie nakłada na Państwo obowiązek bezpłatnego dostarczenia szczepionki (krowianki) przeciwospowej.

Rozumie się samo przez się, że bezpłatne dostarczenie krowianki oraz bezpłatne szczepienie przeciw ospie obowiązuje tylko w terminie przepisami przewidzianym i w miejscu szczepiennem publicznem.

Nie może natomiast ani strona, ani lekarz żądać, aby mu Skarb Państwa dostarczył bezpłatnie krowianki dla zaszczepienia osób poza miejscem przeznaczonem na publiczne szczepienie i to pod żadnym pozorem.

Zarządzenie to dotyczy tak bezpłatnego dostarczenia krowianki przeciwospowej, jakoteż wszelkich innych szczepionek dostarczonych przez Skarb Państwa dla celów publicznych.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo tarnopolskie
Wydział Prezydjalny.

Ruch służbowy.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych zamianował Naczelnika Wydziału w VI-tym st. sł. Franciszka Leurmana Naczelnikiem Wydziału w V-tym st. st.

Radcę i Kierownika Starostwa w VI-tym st. sł. w Buczaczu Tadeusza Gawrońskiego Naczelnikiem Wydziału w V-tym st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł Naczelnika Wydziału Mieczysława Tabeau na jego własną prośbę z dniem 1 maja 1922 na emeryturę.

Pan Minister Spraw wewnętznych zgodził się na przejście Radcy Wojew. w VI st. sł. Romana Stiasnego do służby na etat Ministerstwa Robót Publicznych w Dyrekcji Regulacji Rzek Żeglownych w Toruniu.

Pan Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych zamianował Radcę Leśnictwa Wincentego Mazurkiewicza Inspektorem Okręgowej Komisji Ochrony Lasów przy Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu w VI-tym st. sł. a samoistnego gospodarza lasowego w Czortkowie Antoniego Cichowicza Komisarzem Ochrony Lasów na obwód Czortkowski Województwa tarnopolskiego w VII st. służbowym.

Wojewoda Tarnopolski zamianował Dra Zygmunta Manowardę prowizorycznym lekarzem powiatowym w VIII st. sł. i przydzielił go do służby w Starostwie w Zaleszczykach.

Wojewoda Tarnopolski przeniósł Starostę Seweryna Kuliczkowskiego z Podhajec do Buczacza i Sekretarza Województwa w VIII st. sł. Władysława Porańskiego z Województwa Tarnopolskiego do Podhajec poruczając im kierownictwo tych Starostw, praktykanta konceptowego Józefa Jackowskiego z Czortkowa do Złoczowa.

Dział nieurzędowy.

Związek Urzędników Prawników Administracji Politycznej na Małopolskę nadesłał następujący komunikat:

L. 31/22. Lwów, dnia 1 maja 1922.

Do P. T. Panów Kolegów w Starostwach Małopolskich oraz w Województwie krakowskim, tarnopolskim, i stanisławowskim.

Z dniem 1 maja b. r. otworzył Związek dla PT. Kolegów przyjeżdżających do Lwowa „Schronisko“ w budynku Województwa lwowskiego. „Schronisko“ obliczone na razie na 5 łóżek. Opłata za nocleg dla członków Związku Mkp. 200.

Właściwe zgłoszenia pisemne o zarezerwowanie noclegu należy skierowywać na adres kol. gospodarza Radcy Swobody względnie zgłosić się należy bezpośrednio u portjera w Województwie, który udzieli dalszych wyjaśnień.

Prosimy o podanie treści niniejszego pisma do wiadomości tamtejszych P. T. Kolegów.

Sekretarz: (.) **Dr. Robel** w. r.

Prezes: (.) **Żeleski** w. r.

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu (Pasaż Adlera L. 6).